

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

Β ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 1

- B Κορ. 1,1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὔσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ·
- B Κορ. 1,1 Εγὼ ὁ Παῦλος, πού εἰμαι ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δια τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ που εἶναι εἰς τὴν Κορινθὸν καὶ πρὸς πάντας τοὺς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς ὅλην τὴν Ἀχαΐαν,
- B Κορ. 1,2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- B Κορ. 1,2 εἶθε νὰ εἶναι πάντοτε μαζὶ σας χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν Πατέρα μας καὶ ἀπὸ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.
- B Κορ. 1,3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως,
- B Κορ. 1,3 Ἀς εἶναι εὐλογημένος καὶ δοξασμένος ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ χορηγὸς τῆς ἐσπλαγχνίας, τοῦ ἐλέους καὶ τῆς συγκαταβάσεως, καὶ ὁ Θεὸς κάθε παρηγορίας διὰ τοὺς θλιβομένους ἀνθρώπους.
- B Κορ. 1,4 ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ·
- B Κορ. 1,4 Αὐτὸς εἶναι πού μας παρηγορεῖ καὶ μας γαληνεύει εἰς κάθε μας θλίψιν, ὥστε νὰ ἡμποροῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ παρηγοροῦμεν τοὺς ἀνθρώπους τοὺς εὐρισκομένους εἰς κάθε θλίψιν με τὴν παρηγορίαν, με τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι

παρηγορούμεθα από τον Θεόν.

B Κορ. 1,5 ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν.

B Κορ. 1,5 Ευχαριστούμεν τον Κυριον, διότι ὅπως πλεονάζουν και αφθονοῦν εἰς ἡμᾶς αἱ θλίψεις και τὰ παθήματα σαν του Χριστοῦ και προς χάριν του Χριστοῦ, ἔτσι πλεονάζει και περισσεύει και ἡ παρηγορία, την ὁποίαν δια μέσου του Χριστοῦ παίρνομεν.

B Κορ. 1,6 εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν, καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας,

B Κορ. 1,6 Αλλ' εἴτε δοκιμάζομεν θλίψεις, τὰς δοκιμάζομεν δια την ιδικὴν σας παρηγορίαν και δια την ιδικὴν σας σωτηρίαν, την ὁποίαν ἡ χάρις του Θεοῦ ενεργεῖ εἰς σας, και ἡ ὁποία χάρις σας δίδει την δύναμιν να υπομένετε τὰ ἴδια παθήματα, τὰ ὁποία και ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα πάλιν προς ιδικὴν σας παρηγορίαν και σωτηρίαν, δια να ενθαρρύνεσθε ἀπὸ το παράδειγμά μας και να στηρίζεσθε εἰς την ἐλπίδα και την υπομονήν.

B Κορ. 1,7 εἰδότες ὅτι ὥσπερ κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.

B Κορ. 1,7 Και εἶναι σταθερά και ἀδιάψευστος ἡ ἐλπίδα που ἔχομεν για σας, ἐπειδὴ γνωρίζομεν καλὰ ὅτι ὅπως συμμετέχετε εἰς τὰς θλίψεις και τὰς κακοπαθείας μας, ἔτσι θα συμμετέχετε και εἰς την παρηγορίαν μας.

B Κορ. 1,8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε

ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν·

B Κορ. 1,8

Δεν θέλομεν δε να αγνοήτε, αδελφοί, την θλίψιν που μας ευρήκεν εις την Ασίαν, διότι εταλαιπωρήθημεν παρά πολύ υπερβολικά μεγάλο βάρος θλίψεων και δοκιμασιῶν ἔπεσεν επάνω μας, παραπάνω από την δύναμίν μας, ὥστε να χάσωμεν κάθε ἐλπίδα και δι' αυτήν ἀκόμη την ζωὴν μας.

B Κορ. 1,9

ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ᾤμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς·

B Κορ. 1,9

Ολα δε αὐτὰ ἐγιναν αἰτία, ὥστε ἡμεῖς οἱ ἴδιοι να πάρωμεν σαν ἀπάντησιν ἀπὸ τα γεγονότα την πληροφορίαν και την βεβαιότητα, ὅτι πρόκειται να ἀποθάνωμεν. Επέτρεψε δε ο Κυριος τους φοβεροὺς αὐτοὺς και θανασίμους κινδύνους δια να μη ἔχωμεν πεποίθησιν στον εαυτὸν μας, ἀλλ' στον Θεόν, ο ὁποῖος ἀνασταίνει τους νεκρούς.

B Κορ. 1,10

ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται,

B Κορ. 1,10

Αὐτὸς μας ἐγλύτωσεν ἀπὸ ἑνα τόσον μεγάλον και βέβαιον κίνδυνον θανάτου και μας γλυτώνει. Εἰς αὐτὸν δε ἔχομεν ἀναθέσει τας ἐλπίδας μας, ὅτι και στο μέλλον θα μας γλυτώσῃ και ἀπὸ ἄλλους κινδύνους,

B Κορ. 1,11

συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

B Κορ. 1,11

αφοῦ και σεις υποβοηθεῖτε και συνεργεῖτε με τας προσευχὰς σας ὑπὲρ ἡμῶν προς τον Θεόν, ὥστε το δῶρον που θα μας χαρίσῃ ο Θεός, ἡ περιφροῦρησις δηλαδή της ζωῆς μας ἀπὸ τους κινδύνους, να ομολογηθῇ και να ἀναγνωρισθῇ ὡς δωρεά του ἀπὸ πολλά πρόσωπα, ἀπὸ ἡμᾶς δηλαδή και ἀπὸ σας. Και ἔτσι να ἀναπεμφθῇ με πολλοὺς τρόπους θερμὴ εὐχαριστία προς τον Κυριον δι' ἡμᾶς.

B Κορ. 1,12

Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον τῆς

συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

B Κορ. 1,12 Αυτό το οποίον μας κάμνει να καυχώμεθα εἶναι ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεώς μας, ὅτι ἐχομεν συμπεριφερθῇ καὶ ἐργασθῇ εἰς ὅλον τον κόσμον καὶ ἰδιαίτερος μεταξύ σας, με ἀπλότητα καὶ εἰλικρίνειαν, ὅπως θέλει ὁ Θεός, ὄχι με τὴν κοσμικήν, τὴν ψευδὴ καὶ πλανωμένην σοφίαν, ἀλλὰ με τὴν σοφίαν καὶ τὴν σύνεσιν, που μας δίδει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ.

B Κορ. 1,13 οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε,

B Κορ. 1,13 Διότι δεν σας γράφομεν ἄλλα, διαφορετικά ἀπὸ ὅσα προφορικῶς σας ἐδιδάξαμεν, ἀλλὰ τὰ ἴδια αὐτὰ που διαβάσετε, καὶ αὐτὰ που καταλαβαίνετε πολὺ καλά. Ἐλπίζω δε ὅτι καὶ μέχρις τέλους θα τὰ γνωρίσετε με ἀκρίβειαν καὶ βαθύτητα.

B Κορ. 1,14 καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

B Κορ. 1,14 Θα γνωρίσετε δε καὶ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους καλά, ὅπως εἰς κάποιον βαθμὸν μας ἔχετε γνωρίσει, ὅτι εἴμεθα καύχημά σας, διότι ἔχετε τέτοιους διδασκάλους. Ακριβῶς δε τὰ ἴδια καὶ ἡμεῖς αισθανώμεθα γιὰ σας, ὅτι εἰσθε δηλαδὴ καύχημά μας, διότι ἐδεχθήκατε με προθυμίαν καὶ πίστιν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν νέαν ζωὴν. Καὶ τὸ δίκαιον αὐτὸ καύχημά μας θα φανῇ ἀκόμη λαμπρότερον κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

B Κορ. 1,15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε,

- B Κορ. 1,15 Και με αυτήν την πεποίθησιν και διάθεσιν ήθελα να έλθω προς σας, πριν περιοδεύσω την Μακεδονίαν, ώστε να έχετε διπλήν χαράν και πνευματικήν ωφέλειαν από τας δύο αυτάς επισκέψεις μου.
- B Κορ. 1,16 καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
- B Κορ. 1,16 Δια μέσου δε της πόλεώς σας ήθελα να διαβώ από σας εις την Μακεδονίαν και πάλιν από την Μακεδονίαν να έλθω εις σας, δια να με κατευοδώσετε εις την Ιουδαίαν.
- B Κορ. 1,17 τοῦτο οὖν βουλόμενος μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἂ βουλευόμαι, κατὰ σάρκα βουλευόμαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ;
- B Κορ. 1,17 Αυτά, λοιπόν, εσχεδιάζα και απεφάσιζα, αλλ' αι περιστάσεις δεν με εβοήθησαν να τα πραγματοποιήσω. Μηπως από αυτό βγαίνει το συμπέρασμα, όπως με κατηγορούν οι εχθροί μου, ότι με πολλήν ελαφρότητα εσκεφθην η εκείνα τα οποία σκέπτομαι και αποφασίζω, τα σκέπτομαι σαν σαρκικός άνθρωπος και θέλω κατά τρόπον εγωϊστικόν αυτό, που θα είπω ναι, να είναι ναι και το όχι να είναι όχι; (Εγώ όμως δεν αποφασίζω σαν κοσμικός άνθρωπος, αλλά σαν άνθρωπος που υποβάλλει τας αποφάσστου στο Πνεύμα το Αγιον, και τας οποίας αποφάσεις ημπορεί το Πνεύμα άλλας να ευοδώση και άλλας να ματαιώση).
- B Κορ. 1,18 πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ.
- B Κορ. 1,18 Μη βγάλετε όμως το συμπέρασμα, ότι και το κήρυγμα του Ευαγγελίου, που σας έχω διδάξει είναι αβέβαιον. Καθε άλλο· είναι κατά πάντα αξιόπιστος ο Θεός, ο οποίος επιμαρτυρεί, ότι το κήρυγμά μας προς σας δεν είναι αμβίβολον, δεν είναι και ναι και όχι.
- B Κορ. 1,19 ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ

ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν·

B Κορ. 1,19

Διότι ο Υἱὸς του Θεοῦ, ο Ἰησοῦς Χριστὸς, τον οποίον ημεῖς, δηλαδή ἐγώ, ο Σιλουανὸς καὶ ο Τιμόθεος, σας ἔχομεν κηρύξει, δεν ἐγινε καὶ ναὶ καὶ ὄχι, δεν ἀπεδείχθη δηλαδή κάτι το ἄστατον καὶ ἀβέβαιον, ἀλλ' ὅπως καὶ ἡ προσωπικὴ σας πείρα μαρτυρεῖ, ἐπεκυρώθησαν καὶ ἀπεδείχθησαν ἀληθινὰ καὶ ἀμετακίνητα ὅλα ὅσα ἀναφέρονται στον Χριστόν.

B Κορ. 1,20

ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

B Κορ. 1,20

Διότι ὅλαι αὖ υποσχέσθου Θεοῦ περὶ τῆς σωτηρίας μας ἐπραγματοποιήθησαν δια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπεδείχθησαν δι' αὐτοῦ ναὶ καὶ ἀμήν, (ἀληθινὰ καὶ βέβαιαι) δια να δοξάζεται ἐτσι δι' ἡμῶν των Ἀποστόλων ο Θεός.

B Κορ. 1,21

ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστόν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός,

B Κορ. 1,21

Εκεῖνος δε ο οποίος δίδει τὴν ἀκλόνητον καὶ βεβαίαν πεποίθησιν εἰς ἡμᾶς μαζὴ με σας, ὥστε να μένωμεν πιστοὶ στον Χριστόν καὶ ο οποίος μας ἔχρισε με το Ἅγιον Πνεῦμα, εἶναι ο Θεός.

B Κορ. 1,22

ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρράβῳνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

B Κορ. 1,22

Αὐτός καὶ ἔβαλε τὴν σφραγίδα του ἐπάνω μας, δια να δείξη, ὅτι εἴμεθα ἰδιοὶ του καὶ ἔδωσε το Πνεῦμα του το Ἅγιον εἰς τὰς καρδίας μας ὡς προκαταβολὴν καὶ ἐγγύησιν δι' ὅλα ὅσα μας ἔχει υποσχεθῇ.

B Κορ. 1,23

Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον.

B Κορ. 1,23

Πρέπει δε να σας πῶ τούτο· ὅτι ἐγώ, ἐπειδὴ σας λυπούμαι, δεν ἦλθα ἀκόμη εἰς τὴν Κορινθον, δια να μη σας στενοχωρήσω με τὰς παρατηρήσεις μου καὶ εἰς αὐτό

- B Κορ. 1,24 επικαλούμαι μάρτυρα τον Θεόν, που βλέπει την ψυχήν μου. ούχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.
- B Κορ. 1,24 Δεν σας τα λέγομεν αυτά, διότι ἔχομεν ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς σας και εἰς την πίστιν σας, ἀλλὰ διότι εἴμεθα συνεργάται εἰς την ἰδικήν σας χαράν. Ἀλλωστε σεις στέκεσθε στερεοί εἰς την πίστιν.

B ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 2

- B Κορ. 2,1 Ἐκρίνα δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.
- B Κορ. 2,1 Εσκέφθην δε μόνος μου και ἀπεφάσισα τοῦτο· να μη ἐλθω πρὸς σας λυπούμενος δια τα σφάλματά σας, λυπῶν δε και σας με τας παρατηρήσεις, που εἶμαι ἀναγκασμένος να σας κάμω.
- B Κορ. 2,2 εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἑμοῦ;
- B Κορ. 2,2 Ἡ λύπη ὁμως, που θα σας προκαλέσω, ἀποβλέπει στο καλὸν σας, διότι ἐάν ἐγὼ με τους ἐλέγχους σας στενοχωρῶ, ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος, που με εὐφραίνει, παρὰ αὐτὸς που δέχεται τας παρατηρήσεις μου, λυπεῖται και μετανοεῖ δια τα σφάλματά του και προχωρεῖ εἰς διόρθωσιν·
- B Κορ. 2,3 καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστὶν.
- B Κορ. 2,3 Καὶ σας ἔγραψα αὐτὸ τοῦτο ἀκριβῶς εἰς προηγουμένην ἐπιστολήν και σας ἔκαμα παρατηρήσεις, δια να διορθωθῇτε ἐν τῷ μεταξὺ, ὥστε, ὅταν θα ἐλθω, να μη δοκιμάσω λύπην ἀπὸ ἐκείνους, ἀπὸ τους οὐσίους ἐπρεπε μάλλον να δοκιμάζω χαράν. Εἶμαι δε βέβαιος δι' ὅλους σας, ὅτι ἡ ἰδική

μου χαρά είναι και χαρά όλων σας.

B Κορ. 2,4 ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

B Κορ. 2,4 Εἶχα βέβαια λυπηθῆ και εγώ πολύ, δια τους ελέγχους που σας ἔκαμα εις την πρώτην επιστολήν βαθύτατα θλιμμένος και με σφιγμένην την καρδιά και με πολλά δάκρυα, ὅχι δια να καταβληθῆτε ἀπὸ λύπην, ἀλλὰ δια να γνωρίσετε την εξαιρετικὴν ἀγάπην, την οποίαν ἔχω προς σας.

B Κορ. 2,5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμέ λελύπηκεν, ἀλλὰ, ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, πάντας ὑμᾶς.

B Κορ. 2,5 Εἰάν δε κάποιος με το βαρὺ του σφάλμα ἐπροκάλεσε λύπην, δεν ελύπησε μόνον ἐμέ, ἀλλ' ἐν μέρει ελύπησε και ὅλους σας, και δια τοῦτο δεν θέλω να σας στενοχωρήσω και σας λυπήσω με ἐλέγχους δι' ἀδιαφορίαν ὡς προς το θέμα αὐτό.

B Κορ. 2,6 ἵκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων·

B Κορ. 2,6 Εἶναι αρκετὴ τιμωρία δι' αὐτόν ἡ ἐπίπληξις αὕτη, ἡ οποία του ἐγινε ἀπὸ τους περισσοτέρους.

B Κορ. 2,7 ὥστε τούναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι και παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρῳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος.

B Κορ. 2,7 Ὡστε ἀντιθέτως εἶναι καλύτερον τώρα να του δείξετε χάριν και καλωσύνην, να του συγχωρήσετε το σφάλμα και να τον παρηγορήσετε, μήπως ἀπὸ την μεγάλην και βαρεῖαν λύπην καταβληθῇ και καταποντισθῇ εἰς ἀπογοήτευσιν και ἀπελπισίαν.

B Κορ. 2,8 διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτόν ἀγάπην.

B Κορ. 2,8 Δι' αὐτό και σας παρακαλῶ να δείξετε εἰς αὐτόν εὐλικρινὴ ἀγάπῃ και καλωσύνην.

B Κορ. 2,9 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε.

B Κορ. 2,9 Διότι με αὐτόν τον σκοπὸν και σας ἔγραψα εις την

προηγούμενην μου επιστολήν, δια να ἴδω και γνωρίσω την
αρετήν σας, εάν εις ὅλα εἰσθε υπήκοοι.

B Κορ. 2,10 ὦ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγὼ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἶμι κεχάρισμαι
ὦ κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ,

B Κορ. 2,10 Εἰς ὅποιον δε σεις δίδετε χάριν και συγχώρησιν, δίδω και
ἐγὼ διότι και ἐγὼ, εάν ἔχω χαρίσει κάτι εις ὁποῖον ἔχω
χαρίσει, το ἔκαμα προς χάριν ἰδικήν σας, ἐνώπιον του
Χριστοῦ.

B Κορ. 2,11 ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ
τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.

B Κορ. 2,11 Πρέπει δε να δείχνωμεν αὐτήν την καλωσύνην και την
ανοχήν προς τους ἀδελφούς, δια να μη εξαπατηθῶμεν με
υψηλόφρονας λογισμούς ἀπὸ τον σατανάν και
κυριαρχηθῶμεν ἔτσι ἀπὸ αὐτόν. Διότι δεν μας εἶναι
ἀγνωστοι οἱ μοχθηραὶ και δόλῃαι αὐτοῦ ἐπινοήσεις.

B Κορ. 2,12 Ἐλθὼν δέ εις τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν Κυρίῳ,

B Κορ. 2,12 Οταν δε ἦλθα εις τὴν Τρωάδα, δια να μεταφέρω και ἐκεῖ το
Εὐαγγέλιον του Χριστοῦ, και ἐνὼ μου εἶχε ανοιχθῇ θύρα,
δια να υπηρετήσω το ἔργον του Κυρίου,

B Κορ. 2,13 οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τοῦ μὴ εὐρεῖν με
Τίτον τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς
ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.

B Κορ. 2,13 δεν εδοκίμασα και δεν εἶχα ἄνεσιν στο πνεῦμα μου, διότι
δεν ευρήκα ἐκεῖ τον Τίτον, τον ἀδελφόν μου, να με
πληροφορήσῃ σχετικῶς με τὴν κατάστασιν σας. Δι' αὐτὸ
αφοῦ ἀπεχαιρέτησα τους ἐκεῖ ἀδελφούς, ἀνεχώρησα εις τὴν
Μακεδονίαν, δια να προαπαντήσω τον Τίτον.

B Κορ. 2,14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ
Χριστῷ καὶ τὴν ὁσμήν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι
δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ·

B Κορ. 2,14 Ἀς εἶναι δε εὐλογημένον και δοξασμένον το ὄνομα του

- Θεού, ο οποίος μας δίδει χάριν και δύναμιν και μας κάμνει να νικώμεν και να θριαμβεύωμεν εν τω Χριστώ, και ο οποίος κάμνει φανεράν και αισθητήν δια μέσου ημών εις κάθε τόπον την ζωογόνον ευωδίαν της αληθινής γνώσεως.
- B Κορ. 2,15 ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις,
- B Κορ. 2,15 Διότι ἡμεῖς, οἱ ἐργάται τοῦ Ευαγγελίου, εἴμεθα ευωδία Χριστοῦ στον Θεόν· ευωδία και μεταξύ των σωζομένων και μεταξύ εκείνων, που βαδίζουν τον δρόμον της αιωνίας απωλείας.
- B Κορ. 2,16 οἷς μὲν ὁσμή θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμή ζωῆς εἰς ζωὴν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἰκανός;
- B Κορ. 2,16 Εἰς ἄλλους μὲν εἴμεθα ὁσμή που φέρει τον θάνατον, διότι αὐτοὶ δὲν θέλουν να δεχθὺν τὴν σώζουσαν ἀλήθειαν· εἰς ἄλλους δὲ, τοὺς καλοπροαιρέτους, ζωογόνος ευωδία, που δίδει ζωὴν. Καὶ ποῖός ἐστιν ἰκανός ἀπὸ τον εαυτὸν του να πραγματοποιήσῃ αὐτὰ τα μεγάλα ἔργα;
- B Κορ. 2,17 οὐ γὰρ ἐσμὲν ὡς οἱ λοιποὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.
- B Κορ. 2,17 Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα, ὅπως οἱ πολλοί, που νοθεύουν και αλλοιώνουν τον λόγον του Θεοῦ και κερδοσκοποῦν ἐπάνω εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ κηρύττωμεν τον λόγον του Θεοῦ κινούμενοι ἀπὸ ἀγνὰ και εἰλικρινὴ ἐλατήρια, ἀπὸ ἀδολον ἐνδιαφέρον, ὡς ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τον Θεόν και ἐνώπιον του Θεοῦ και ἐν Χριστῷ ομιλοῦντες.

B ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 3

- B Κορ. 3,1 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; εἰ μὴ χρῆζομεν ὥς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν

ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ;

- B Κορ. 3,1 Αρχίζομεν πάλιν να συνιστώμεν τον εαυτὸν μας; Μηπως τυχὸν και χρειαζόμεθα, ὅπως και μερικοὶ ἄλλοι, συστατικὰς ἐπιστολὰς πρὸς σας η ἀπὸ σας συστατικὰς ἐπιστολὰς δια τους ἄλλους;
- B Κορ. 3,2 ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων,
- B Κορ. 3,2 Ἡ ἰδικὴ μας συστατικὴ ἐπιστολὴ εἰσθε σεις οἱ ἴδιοι. Ἐπιστολὴ γραμμένη μέσα εἰς τας καρδίας μας, ἡ ὁποία γνωρίζεται ὡς γνησίᾳ και ἀληθινῇ και ἀναγινώσκεται ἀπὸ ὅλους τους ἀνθρώπους.
- B Κορ. 3,3 φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλὰ ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναις.
- B Κορ. 3,3 Σεις γίνεσθε φανεροὶ και δια των πραγμάτων ἀποδεικνύετε, ὅτι εἰσθε ἐπιστολὴ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος ἐγράψε, χρησιμοποιήσας ἡμᾶς ὡς ὄργανα του· γραμμένη ὄχι με μέλανι, ἀλλὰ με τὴν χάριν και τὸν φωτισμὸν τοῦ Πνεύματος τοῦ ζῶντος Θεοῦ· ὄχι εἰς λίθινες πλάκες, ὅπως εἶχε γραφὴ ὁ μωσαϊκὸς Νόμος, ἀλλ' εἰς τις σάρκινες πλάκες των καρδιῶν σας, αἱ ὁποῖαι αἰσθάνονται και ζουν τας δωρεὰς και τας ἀληθείας, που δίδει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
- B Κορ. 3,4 Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν.
- B Κορ. 3,4 Καμνομεν δε αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν και ἔχομεν αὐτὴν τὴν πεποιθήσιν δια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
- B Κορ. 3,5 οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ,
- B Κορ. 3,5 Ὅχι διότι εἴμεθα ἀπὸ τους εαυτοὺς μας ἱκανοί, οὔτε ὅτι ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας διάνοιαν και ἀπὸ τους ἰδικούς μας λογισμούς

συνθέτομεν και προσφέρομεν το κήρυγμα. Αλλ' η ικανότης μας είναι από τον Θεόν.

B Κορ. 3,6 ὅς καὶ ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

B Κορ. 3,6 Αυτός και μας έχει αναδείξει ικανούς και αξίους διακόνους της Καινῆς Διαθήκης, όχι του παλαιού γραπτού και τυπικού νόμου, αλλά του πνευματικού, ο οποίος δια του Αγίου Πνεύματος γράφεται εις τας καρδίας μας και δίδει ζωήν. Διότι το γράμμα, αι τυπικαὶ διατάξεις του παλαιού Νομου, φέρουν τον πνευματικόν θάνατον. Τον νέον όμως πνεῦμα της Καινῆς Διαθήκης δίδει την ζωήν.

B Κορ. 3,7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην,

B Κορ. 3,7 Εάν δε ο παλαιός Νομος, που οδηγεί στον θάνατον και είχε χαραχθῇ με γράμματα εις λίθους, εδόθη με τόσην δόξαν, ὥστε οι Ισραηλίται να μη ημπορον να ατενίσουν το πρόσωπον του Μωϋσέως, ἐνεκα της δόξης και λαμπρότητος που ανέδιδεν αυτό, η οποία εν τούτοις ἦτο παροδική και θα κατηργεῖτο,

B Κορ. 3,8 πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;

B Κορ. 3,8 πως δεν θα ἔχη μεγαλυτέραν δόξαν και μεγαλειότητα η διακονία της Καινῆς Διαθήκης, η οποία χορηγεῖ στους ανθρώπους το Πνεῦμα το Ἅγιον;

B Κορ. 3,9 εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

B Κορ. 3,9 Διότι εάν η διακονία εκείνη του παλαιού Νομου, που εἶχε ως συνέπειαν την καταδίκην του ανθρώπου, ἦτο ἐνδοξος, πολὺ

περισσότερον η διακονία της Καινής Διαθήκης, που δίδει την δικαίωσιν και την σωτηρίαν έχει με το παραπάνω πλουσίαν την δόξαν.

B Κορ. 3,10 καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης.

B Κορ. 3,10 Διότι δεν έχει αποκτήσει ποτέ τέτοιαν δόξαν ο δοξασμένος παλαιός Νομος, εν συγκρίσει και αντιπαραβολῆς προς την Καινήν Διαθήκην, ἕνεκα της υπερβολικῆς και ασυλλήπτου δόξης, που έχει η νέα αυτή Διαθήκη.

B Κορ. 3,11 εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ.

B Κορ. 3,11 Και ἔτσι ἔπρεπε να εἶναι· διότι εἰάν ο παλαιός Νομος, που ἦτο προσωρινός και θα κατηργεῖτο, εἶχε την δόξαν του, πολύ περισσότερον συνοδεύεται ἀπό μεγαλυτέραν δόξαν αὐτό που μένει στους αἰῶνας αἰώνων, δηλαδή η Καινή Διαθήκη.

B Κορ. 3,12 Ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα,

B Κορ. 3,12 Εχοντες, λοιπόν, μίαν τέτοιαν ἐλπίδα, ὅτι δηλαδή το εν Χριστῷ ἔργον μας εἶναι αφαντάστως και αιωνίως, ἔνδοξον, προχωροῦμεν και εργαζόμεθα με πολύ θάρρος δια την διάδοσιν του Ευαγγελίου.

B Κορ. 3,13 καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου.

B Κορ. 3,13 Και προσφέρομεν καθάραν, χωρίς κανένα κάλλυμα, την νέαν διδασκαλίαν και το ἔργον μας, και ὅχι ὅπως ο Μωϋσῆς, ο οποίος ἔθετε κάλυμμα ἐμπρός στο πρόσωπον του, το οποίον κάλυμμα υπεδήλωνεν, ὅτι οι υιοί του Ἰσραὴλ δεν θα ἤμπορσαν, ἐξ αἰτίας της σκληροκαρδίας των, να ατενίσουν και να κατανοήσουν του καταργουμένου ἐκείνου Νομου το τέλος και τον σκοπόν, δηλαδή τον Χριστόν.

B Κορ. 3,14 ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς

σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς
παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον ὅτι ἐν
Χριστῷ καταργεῖται,

B Κορ. 3,14 Ἀλλ' ἐσκληρύνθη καὶ ἐτυφλώθη ἡ διάνοιά των. Διότι καὶ
μέχρι σήμερον μένει τὸ ἴδιο κάλυμμα κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν
τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ δὲν ἀφαιρεῖται τοῦτο ἀπὸ
αυτοῦς (κατὰ κυριολεξίαν καὶ κατὰ μεταφοράν) ἐπειδὴ δὲν
πιστεύουν στὸν Χριστὸν, ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ διὰ τοῦ ὁποίου
καταργεῖται αὐτό.

B Κορ. 3,15 ἄλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωϋσῆς,
κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται·

B Κορ. 3,15 Ἀλλὰ μέχρι σήμερον, ὅταν ἀναγινώσκεται ὁ Νόμος τοῦ
Μωϋσέως, ἀπλώνεται καὶ ὑπάρχει κάλυμμα ὄχι μόνον στὸ
πρόσωπόν των, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν καρδίαν των.

B Κορ. 3,16 ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ
κάλυμμα.

B Κορ. 3,16 Ὅταν δὲ κάποιος ἀπὸ αὐτοῦς καθοδηγηθῇ καὶ ἐπιστρέψῃ
πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τότε ξετυλίγεται καὶ
ἀφαιρεῖται τὸ κάλυμμα τῆς καρδίας, διὰ νὰ γίνῃ ἔτσι
φανερὰ εἰς αὐτόν καὶ κατανοητὴ ἡ ἀλήθεια.

B Κορ. 3,17 ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου,
ἐκεῖ ἐλευθερία.

B Κορ. 3,17 Ὁ Κύριος εἶναι τὸ Πνεῦμα καὶ ὅπου ὑπάρχει τὸ Πνεῦμα, τὸ
ὁποῖον διὰ μέσου τοῦ Κυρίου χορηγεῖται, ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ
ἀπελευθέρωσις ἀπὸ τοῦ κάλυμματος καὶ τὴν δουλείαν τοῦ
Νομοῦ· ἐκεῖ εὐρίσκεται ἡ πραγματικὴ ἐλευθερία.

B Κορ. 3,18 ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν
Κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα
μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ
Κυρίου Πνεύματος.

B Κορ. 3,18 Ἡμεῖς δὲ ὅλοι με ἀκάλυπτον τὸ πρόσωπον καὶ ἀνεμπόδιστον
τὴν καρδίαν δεχόμεθα καὶ ἀντικατοπτρίζομεν καὶ

ακτινοβολούμεν την δόξαν του Κυρίου, και
μεταμορφωνόμεθα εις αυτήν ταύτην την εικόνα του και του
ομοιάζομεν ταύτην την εικόνα του και του ομοιάζομεν
πνευματικώς, προχωρούντες από δόξης εις δόξαν, όπως
είναι φυσικόν να προχωρή αυτός, που αγιάζεται και
λαμπρύνεται από το Πνεύμα, από τον Κυριον.

B ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 4

- B Κορ. 4,1 Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς
ἡλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν,
B Κορ. 4,1 Δι' αὐτὸ και ημεῖς ἔχοντες την υψηλὴν και μεγάλην αὐτὴν
διακονίαν του κηρύγματος, χάρις στο ἔλεος του Κυρίου, δεν
αποκάμομεν, οὔτε δυσφοροῦμεν ενώπιον των δυσκολιών
και κινδύνων.
- B Κορ. 4,2 ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ
περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας
συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν
ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
- B Κορ. 4,2 Ἀλλ' ἔχομεν ἀπαρνηθῇ ὅλα ἐκεῖνα, που οι ἄνθρωποι, δια
λόγους εντροπῆς, τα κρύπτουν, και δεν προχωροῦμεν τον
δρόμον μας με πανουργίαν οὔτε νοθεύομεν τον λόγον του
Θεοῦ με ιδικάς μας η ξένas επινοήσεις, ἀλλὰ με την
καθαράν και ἀνόθευτον φανέρωσιν της ἀληθείας
συσταίνομεν εις κάθε ευσυνείδητον και ὀρθοφρονούντα
ἄνθρωπον τον εαυτὸν μας, ως γνήσιον ἐργάτην του
Εὐαγγελίου, ἐνώπιον του Θεοῦ.
- B Κορ. 4,3 εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν
τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον,
B Κορ. 4,3 Εἰάν δε και εἶναι σκεπασμένον και ἀκατάληπτον το κήρυγμα

του Ευαγγελίου μας, είναι σκεπασμένον δι' εκείνους που θεληματικά βαδίζουν τον δρόμον της απωλείας.

B Κορ. 4,4 ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

B Κορ. 4,4 Ἐν μέσῳ αὐτῶν ὁ Θεὸς τοῦ αμαρτωλοῦ τούτου αἰῶνος, δηλαδή ὁ σατανάς, ἔχει σκοτίσει καὶ τυφλώσει τὰς διανοίας καὶ τὰς σκέψεις τῶν ἀπίστων, ὥστε νὰ μὴ λάμψη εἰς αὐτοὺς τὸ φῶς τοῦ Ευαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

B Κορ. 4,5 οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.

B Κορ. 4,5 Διότι ἡμεῖς δὲν κηρύσσομεν καὶ δὲν διαφημίζομεν τὸν εαυτὸν μας, ἀλλὰ κηρύττομεν τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, τὸν Κύριον, πού εἶναι ὁ μόνος ἐνδοξος· τοὺς εαυτοὺς μας δε τοὺς παρουσιάζομεν ὡς δούλους καὶ υπηρέτας ἰδικοὺς σας δια τὴν δόξαν τοῦ Ἰησοῦ.

B Κορ. 4,6 ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

B Κορ. 4,6 Καὶ τοῦτο, διότι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δημιουργίας διέταξε νὰ λάμψη φῶς ἀντὶ τοῦ σκότους πού υπήρχε τότε, αὐτὸς ἔλαμψεν εἰς τὰς καρδίας μας καὶ τὰς ἐφώτισεν, ὅχι μόνον δια νὰ γνωρίσωμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ δια νὰ μεταδώσωμεν καὶ στοὺς ἄλλους φωτεινὴν καὶ καθαρὰν τὴν γνώσιν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία δόξα ἐφανερώθη δια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

B Κορ. 4,7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύουσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾗ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν,

B Κορ. 4,7 Ἐχομεν δε αὐτὸν τὸν ἀνεκτίμητον θησαυρὸν τῆς ἐνδόξου

γνώσεως μέσα εις τα σώματα μας, τα αδύνατα και
εύθραστα σαν όστρακα, δια να φαίνεται έτσι καθαρά ότι ο
υπεράφθονος πλούτος της δυνάμεως είναι και προέρχεται
από τον Θεόν και όχι από ημάς.

B Κορ. 4,8

έν παντί θλιβόμενοι άλλ' ού στενοχωρούμενοι,
άπορούμενοι άλλ' ούκ έξαπορούμενοι,

B Κορ. 4,8

Ετσι δε εξηγείται η υπερνίκησης των αναριθμήτων εμποδίων
και κινδύνων που συναντώμεν στο έργον μας. Διότι όντως
ημείς οι Απόστολοι παντού και πάντοτε θλιβόμεθα, χωρίς
όμως να φθάνωμεν εις αδιέξοδον και καταθλιπτικήν
στενοχωρίαν. Περιτίπτομεν εις απορίαν και αμηχανίαν,
χωρίς ποτέ να αποθαρρυνώμεθα και να μη ευρίσκωμεν
λύσιν και απάντησιν εις τας απορίας μας.

B Κορ. 4,9

διωκόμενοι άλλ' ούκ έγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι
άλλ' ούκ άπολλύμενοι,

B Κορ. 4,9

Διωκόμεθα από απίστους και ψευδαδέλφους, αλλά δεν
εγκαταλειπόμεθα από τον Θεόν. Φαίνεται μερικές φορές,
ότι καταβαλλόμεθα και ριπτόμεθα από τους εχθρούς μας
κάτω ως ηττημένοι, αλλά δεν χανόμεθα.

B Κορ. 4,10

πάντοτε τήν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ έν τῷ σώματι
περιφέροντες, ἵνα καί ή ζωή τοῦ Ἰησοῦ έν τῷ σώματι
ήμῶν φανερωθῇ.

B Κορ. 4,10

Οπου και αν περιοδεύωμεν, φέρομεν στο σώμα μας πάντοτε
τας οδύνας και τον θάνατον του Κυρίου Ιησού,
κινδυνεύοντες όπως εκείνος και να αποθάνωμεν εις κάθε
στιγμήν. Τούτο όμως, δια να φανερωθή εις την ζωήν και
ύπαρξιν μας, που πάντοτε διαφεύγει τον θάνατον, η ζωή και
η δύναμις του Ιησού.

B Κορ. 4,11

άει γάρ ήμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ
Ἰησοῦν, ἵνα καί ή ζωή τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ έν τῇ
θνητῇ σαρκί ήμῶν.

B Κορ. 4,11

Διότι πάντοτε ημείς, που ζῶμεν δια το έργον του Κυρίου,
παραδιδόμεθα εις θάνατον δια την δόξαν του Ιησού, ώστε η

ζωή και η δύναμις του Ιησού Χριστού να φανή στο θνητόν μας σώμα, το οποίον ο Κυριος κατά θαυμαστούς τρόπους σώζει.

B Κορ. 4,12 ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

B Κορ. 4,12 Ὡστε οι μεν καθημερινοί θανάσιμοι κίνδυνοι υπάρχουν εις ημάς, η δε πνευματική ζωη, που προέρχεται από τον ιδικόν μας θάνατον, ενεργείται και αυξάνεται εις σας.

B Κορ. 4,13 ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν,

B Κορ. 4,13 Επειδή όμως έχουμε το αυτό Αγιον Πνεύμα, που μας χαρίζει και μας στερεώνει εις την πίστιν, σύμφωνα με εκείνο που είναι γραμμένον εις την Παλαιάν Διαθήκην “ἐπίστευσα και δι’ αυτό ἐλάλησα”. και ημεῖς πιστεύομεν κατὰ τρόπον ὀρθόν και σταθερόν στον Κυριον, δι’ αυτό και με θάρρος κηρύττομεν την διδασκαλίαν της πίστεώς μας.

B Κορ. 4,14 εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.

B Κορ. 4,14 Από αυτήν δε την πίστιν αντλούμεν την βεβαίαν γνώσιν, ὅτι ο Θεός και Πατήρ, ο οποίος ανέστησε το Κυριον Ιησοῦν, θα αναστήσῃ και ημάς δια μέσου του Ιησού και θα μας θέσῃ κοντά του, μαζί με σας, ἐνδόξους εις την βασιλείαν του.

B Κορ. 4,15 τὰ γὰρ πάντα δι’ ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

B Κορ. 4,15 Διότι ὅλα γίνονται δια σας, ὥστε η ευεργεσία και η δωρεά του Θεού, που γίνεται εις ημάς, να γίνῃ και ιδική σας ευεργεσία και να πλεονάσῃ εις ὅλους. Ἐτσι δε σεις και ημεῖς, που εἴμεθα οι ευεργετούμενοι, να ευχαριστοῦμεν τον Θεόν, ὥστε και η ευχαριστία να πλεονάζῃ και να περισσεύῃ προς δόξαν του Θεού.

- B Κορ. 4,16 Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἕξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα.
- B Κορ. 4,16 Επειδὴ δε ακριβῶς και αι θλίψεις αποβλέπουν στο αγαθόν, δεν αποκάμνομεν και δεν αποθαρρυνόμεθα. Αλλ' αν και ο ἕξω ἄνθρωπος, το σώμα μας, ταλαιπωρήται και θλίβεται και φθείρεται, ο ἔσω ὅμως ἄνθρωπος, η ψυχὴ, ξανακαινουργώνεται και ξανανιώνει ἡμέρα με την ἡμέραν.
- B Κορ. 4,17 τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν,
- B Κορ. 4,17 Διότι η βραχείας διαρκείας, δια τούτο δε και ελαφρά, θλίψις μας, απεργάζεται και φέρει ως κέρδος εις ἡμᾶς αἰώνιον βάρος δόξης, υπερβολικὰ μεγάλο και αφάνταστον.
- B Κορ. 4,18 μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα. τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.
- B Κορ. 4,18 Οσον δε μεγάλοι και οδυνηραὶ και αν εἶναι αι θλίψεις μας, θα τας αισθανώμεθα ως ελαφράς και θα τας υπομένωμεν με χαράν, εἴαν δεν θα προσηλώνωμεν το βλέμμα μας εις ἐκεῖνα που βλέπονται με τα μάτια του σώματος, εις τα υλικά και αισθητά, ἀλλ' εις ἐκεῖνά που δεν βλέπονται. Διότι τα βλεπόμενα εἶναι παροδικὰ και προσωρινὰ, τα δε μη βλεπόμενα εἶναι αἰώνια και αναλλοίωτα.

B ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 5

- B Κορ. 5,1 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- B Κορ. 5,1 Δια τούτο οὔτε καταβαλλόμεθα οὔτε αποκάμνομεν ἀπὸ τας

θλίψεις, τους κινδύνους και τας ταλαιπωρίας. Διότι γνωρόζομεν καλά ότι, εάν η επίγειος κατοικία της ψυχής μας, σαν προσωρινή σκηνή που είναι, διαλυθή από τον θάνατον, έχωμεν άλλην οικοδομήν ετοιμασμένην από τον Θεόν, οικίαν που δεν την έχουν κάμει ανθρώπινα χέρια, δηλαδή το αθάνατον και ένδοξον σώμα μας, που θα είναι αιώνιον στους ουρανοὺς.

B Κορ. 5,2 καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες,

B Κορ. 5,2 Διότι πράγματι στοῦτο το σκήνος, το φθαρτὸν και ταλαιπωρημένον σώμα, στενάζομεν, επιθυμοῦντες με πολὺν πόθον και λαχτάραν να φορέσωμεν ἐπάνω μας, σαν ἄλλο πολυτιμότεστον ἔνδυμα, την ένδοξον κατοικίαν μας, η οποία θα μας δοθῇ από τον ουρανόν, δηλαδή το ἀφθαρτον και ακατάλυτον και ένδοξον νέον σώμα.

B Κορ. 5,3 εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα.

B Κορ. 5,3 Εάν βέβαια ἔστω και σαν ἔνδυμα φορέσωμεν αὐτὸ το νέον σώμα, δεν θα ευρεθῶμεν πλέον γυμνοί.

B Κορ. 5,4 καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνεὶ στενάζομεν, βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

B Κορ. 5,4 Διότι ημεῖς που εἴμεθα και ζῶμεν στο φθαρτὸν τούτο σώμα, στενάζομεν σαν να εἴμεθα φορτωμένοι βαρὺ φορτίον, ὅχι διότι θέλομεν να εκδυθῶμεν το σώμα και να απαλλαγῶμεν ἀπὸ αὐτό, ἀλλὰ διότι θέλομεν να φορέσωμεν ἐπάνω μας το αθάνατον σώμα, δια να απορροφηθῇ και εξαφανισθῇ εντελῶς η θνητότης του σώματος και μεταστοιχειωθῇ το φθαρτὸν τούτο σώμα ὑπὸ της αιωνίου και αφθάρτου ζωῆς του ἄλλου, ὥστε να γίνῃ ἀφθαρτον.

B Κορ. 5,5 ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο Θεός, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρράβῳνα τοῦ Πνεύματος.

B Κορ. 5,5 Εκείνος δε, ο οποίος μας εδημιούργησε δι' αὐτὸ τούτο, δια να ενδυθῶμεν δηλαδή το ἀφθαρτον σώμα, εἶναι αὐτὸς ο

Θεός, ο οποίος μας έδωσε από τώρα σαν εγγύησιν και βεβαίαν υπόσχεσιν την χάριν του Αγίου Πνεύματος, του χορηγού της ζωής.

B Κορ. 5,6 Θαρρόυντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου·

B Κορ. 5,6 Πάντοτε, λοιπόν, ἔχομεν θάρρος και ἐλπίδα και γνωρίζομεν καλά, ὅτι κατὰ το διάστημα, κατὰ το οποίον μένομεν στο σώμα τούτο, εἶναι σαν να ἔχωμεν ξενητευθῇ ἀπὸ τον Κυριον.

B Κορ. 5,7 διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἵδους·

B Κορ. 5,7 Διότι την παρούσαν ζωὴν την διερχόμεθα με πίστιν, χωρὶς και να βλέπωμεν με τρόπον αισθητόν κατὰ πρόσωπον τον Κυριον.

B Κορ. 5,8 θαρρόῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον.

B Κορ. 5,8 Εχομεν δε ακλόνητον θάρρος και πολύ προτιμῶμεν να εκδημήσωμεν ἀπὸ το σώμα αυτό και να μείνωμεν δια παντός πλησίον του Κυρίου.

B Κορ. 5,9 διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.

B Κορ. 5,9 Δι' αὐτό και προσπαθοῦμεν με κάθε φιλοτιμίαν να εἴμεθα ευάρεστοι στον Θεόν, εἴτε ευρισκόμεθα στο φθαρτόν αὐτό σώμα εἴτε αναχωροῦμεν ἀπὸ αὐτό δια τον ουρανόν κατὰ την ὥραν του θανάτου.

B Κορ. 5,10 τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ᾧ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν.

B Κορ. 5,10 Διότι ὅλοι μας θα παρουσιασθῶμεν οπωσδήποτε μπροστὰ στο βῆμα του Χριστοῦ, ολοφάνεροι και ξέσκεποι, δια να αποκομίσῃ και απολαύσῃ ο καθένας, ἀνάλογα με ὅσα δια του σώματος ἐπραξε, εἴτε ἀγαθὰ εἴτε κακά.

B Κορ. 5,11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου ἀνθρώπους

πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα, ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς
συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι.

B Κορ. 5,11

Επειδὴ ακριβῶς γνωρίζομεν τον φόβον του Κυρίου, που θα
καθίστη ὡς κριτῆς κατὰ την δευτέραν παρουσίαν στο
ἐνδοξον ἐκεῖνο βῆμα, ζητούμεν με κάθε εὐκρίνειαν να
πείσωμεν τους ανθρώπους δια τας διαθέσεις μας καὶ το
ἔργον μας. Ὡς πρὸς δε τον Θεόν εἴμεθα ολοφάνεροι εἰς
αὐτόν. Ἐλπίζω δε ὅτι καὶ εἰς τας ἰδικὰς σας συνειδήσεις
ἔχομεν φανερωθῇ, οἱποῖοι εἴμεθα.

B Κορ. 5,12

οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ
ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα
ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ
καρδίᾳ.

B Κορ. 5,12

Διότι δεν συσταίνομεν πάλιν τους εαυτοὺς μας εἰς σας, ἀλλὰ
σας δίδομεν ἀφορμὴν να καυχάσθε δι' ἡμᾶς, ὥστε να ἔχετε
τι να ἀπαντᾷτε καὶ τι να λέγετε εἰς ἐκείνους που καυχῶνται
καὶ ζητοῦν δόξαν ἀπὸ ἐξωτερικὰ πλεονεκτήματα καὶ ὄχι
ἀπὸ τας ἐσωτερικὰς ἀρετὰς της καρδίας.

B Κορ. 5,13

εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ, εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν.

B Κορ. 5,13

Εἴτε ὁμως ἐνεκα του ενθουσιασμοῦ μας ἐβγήκαμε ἀπὸ τον
ευατόν μας καὶ παραλογιζόμεθα με το να αυτοεπαινούμεθα,
δια την δόξαν του Θεοῦ ἐφθάσαμεν στο σημεῖον αὐτό· εἴτε
εἴμεθα σώφρονες καὶ συνετοὶ καὶ περικρύπτομεν τας
δωρεὰς που μας ἔχει δώσει ο Θεός, το πράττομεν δια την
ἰδικὴν σας ωφέλειαν.

B Κορ. 5,14

ἢ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς,

B Κορ. 5,14

Διότι ἡ ἀδόλος καὶ ἀγνή ἀγάπη του Χριστοῦ μας κρατεῖ
ὅλους, ἡμᾶς καὶ σας, σφικτὰ ἐνωμένους.

B Κορ. 5,15

κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα
οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ
ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν
ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι.

- B Κορ. 5,15 Εσχηματίσαμεν δε ακλόνητον το φρόνημα και την πεποίθησιν, ότι εάν ένας, ο Χριστός, απέθανεν υπέρ όλων και ως αντιπρόσωπος όλων, άρα όλοι απέθανον και απέθανεν υπέρ όλων ίνα, όσοι ζουν και ευρίσκονται ακόμη εις την παρούσαν ζωήν, μη ζουν πλέον δια τον εαυτόν των, αλλά δι' εκείνον, ο οποίος εθυσιάσθη επί του σταυρού και ανεστήθη προς χάριν αυτών.
- B Κορ. 5,16 Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲνα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν.
- B Κορ. 5,16 Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τότε που εσχηματίσαμεν αὐτὴν την πεποίθησιν, δεν αναγνωρίζομεν και δεν εκτιμῶμεν κανένα, κατὰ τα εξωτερικά του προσόντα (όπως είναι η ευγενής κατὰ σάρκα καταγωγή του η τα αξιώματα του και η σοφία του). Εάν δε και κάποτε εἶχαμεν γνωρίσει τον Χριστόν, εις την ταπείνωσιν και ασημότητα της ανθρωπίνης του σαρκός, τώρα όμως δεν τον γνωρίζομεν πλέον έτσι, αλλά ως τον Θεάνθρωπον λυτρωτήν.
- B Κορ. 5,17 ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα.
- B Κορ. 5,17 Κατὰ συνέπειαν όποιος είναι αναγεννημένος και ενωμένος με τον Χριστόν είναι νέα δημιουργία, νέος άνθρωπος. Η αρχαία κατάστασις της αμαρτίας και της καταδίκης επέρασεν. Ιδού όλα έχουν γίνει νέα.
- B Κορ. 5,18 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς,
- B Κορ. 5,18 Ολαι δε αυταί αι δωρεαί πηγάζουν από τον Θεόν, ο οποίος μας συνεφιλίωσε με τον εαυτόν του δια του Ιησού Χριστού και έδωσεν εις ημάς τους Αποστόλους το τιμητικόν έργον να υπηρετούμεν εις αὐτήν την συνδιαλλαγὴν και συμφιλίωσιν του Θεού με τους ανθρώπους.
- B Κορ. 5,19 ὥς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ,

μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ
θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.

B Κορ. 5,19 Διότι ὁ Θεὸς ἦτο ἐνωμένος μετὰ τὸν Χριστόν, εἰς μίαν
θεανδρικήν υπόστασιν, συνδιαλλάσσει καὶ συμφιλιῶν
πρὸς τὸν ἑαυτὸν τοῦ κόσμου, μὴ καταλογίζων πλέον
στοὺς ἀνθρώπους τὰ ἀμαρτήματα τῶν, καὶ ἀναθέσας εἰς
ἡμᾶς τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα τῆς συμφιλίωσης πρὸς τὸν
Θεόν.

B Κορ. 5,20 Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς τοῦ Θεοῦ
παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ,
καταλλάγητε τῷ Θεῷ·

B Κορ. 5,20 Εἴμεθα, λοιπὸν, ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι πρεσβευταὶ τοῦ Χριστοῦ
πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους· διότι ὁ Θεὸς διὰ μέσου ἡμῶν
παρακαλεῖ. Παρακαλούμεν, λοιπὸν, καὶ ἡμεῖς ἐξ ὀνόματος
τοῦ Χριστοῦ, συμφιλιωθῆτε μετὰ τὸν Θεόν. (Ὁ Ἀπόστολος
εἶναι θεόθεν ἐντεταλμένος νὰ συνεχίξῃ τὸ ἔργον τοῦ
Χριστοῦ ὡς ἐκπρόσωπος αὐτοῦ. Ὅταν δὲ ομιλῇ εἶναι ὡς νὰ
ομιλῇ δι' αὐτοῦ ὁ Χριστός).

B Κορ. 5,21 τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἀμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίαν
ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν
αὐτῷ.

B Κορ. 5,21 Καὶ εἶναι πλέον ἔργον εὐκόλον αὕτη ἡ συμφιλίωσις, διότι
τὸν Χριστόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώρισε ποτέ ἀπὸ προσωπικὴν
πείραν καμμίαν ἀπολύτως ἀμαρτίαν, τὸν ἔκαμεν ὑπὲρ ἡμῶν
ἀμαρτίαν ὁ Θεός, τοῦ ἐφόρτωσε τὰς ἰδικὰς μας ἀμαρτίας
καὶ τὸν ἀφῆκε νὰ κατακριθῇ ὡς ἀμαρτωλὸς χάριν ἡμῶν, διὰ
νὰ δικαιωθῶμεν ἡμεῖς δι' αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

B ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 6

B Κορ. 6,1 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν

χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς

B Κορ. 6,1

Συνεργαζόμενοι δε με τον Θεόν δια να συμφιλιωθῇ με αὐτόν ο κόσμος, σας παρακαλούμεν να προσέξετε, μήπως ματαίως και ανωφελώς δεχθῆτε την χάριν του Θεοῦ.

B Κορ. 6,2

λέγει γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας-

B Κορ. 6,2

Αἱ ευκαιρίαι της σωτηρίας παρέρχονται. Διότι η Γραφή λέγει· “εἰς κατάλληλον και ευπρόσδεκτον καιρόν σε ἤκουσα και σε εδέχθην και εἰς περίοδον, που προσφέρεται προς σωτηρίαν, σε εβοήθησα”. Ἰδοὺ τώρα εἶναι ο κατάλληλος και ευπρόσδεκτος καιρός, ἰδοὺ τώρα εἶναι η ἡμέρα της σωτηρίας.

B Κορ. 6,3

μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία,

B Κορ. 6,3

Τώρα και ημεῖς ως πρεσβευταὶ του Θεοῦ μεσιτεύομεν και παρακαλούμεν να δεχθῆτε την σωτηρίας, χωρὶς να δίδωμεν εἰς κανένα ουδεμίαν αφορμὴν προσκόμματος, δια να μη γίνῃ κατὰ κανένα τρόπον θέμα μομφῆς και εμπαιγμοῦ η διακονία, που μας ανέθεσεν ο Κύριος.

B Κορ. 6,4

ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις,

B Κορ. 6,4

Ἀλλὰ τουναντίον εἰς κάθε περίστασιν και με κάθε ἔργον συσταίνομεν και προβάλλομεν τους εαυτοὺς μας σαν γνησίους υπηρέτας του Θεοῦ με πολλὴν υπομονήν, με θλίψεις, με ἀνάγκας, με στενοχωρίας,

B Κορ. 6,5

ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις,

B Κορ. 6,5

με δαρμούς, με φυλακίσεις, με συνεχεῖς μετακινήσεις-εἴτε ἐνεκα των διωγμῶν εἴτε ἐνεκα των αναγκῶν του ἔργου μας- με κόπους, με ἀγρυπνίας, με νηστείας,

- B Κορ. 6,6 ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι,
ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ,
- B Κορ. 6,6 με ἀγνόητα ἀπὸ κάθε μολυσμὸν, με τὴν ἀδολὸν γνώσιν τῆς
ἀληθείας, με τὴν μακροθυμίαν, με ἡμερότητα καὶ
καλωσύνην, με τὰς δωρεὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, με
ἀγάπην εὐλικρινή καὶ ἀδολὸν,
- B Κορ. 6,7 ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς
δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,
- B Κορ. 6,7 με τὸ κήρυγμα, διὰ τοῦ οὐοίου εξαγγέλεται ἡ ἀλήθεια, με
τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, με τὰ ὅπλα τῆς δικαιοσύνης τὰ δεξιὰ,
σαν ἐκεῖνα ποὺ κρατοῦν οἱ ἐπιτιθέμενοι κατὰ τὴν μάχην,
καὶ με τὰ ὅπλα τὰ ἀριστερά, σαν ἐκεῖνα ποὺ κρατοῦν οἱ
ἀμυνόμενοι με τὸ ἀριστερόν των χέρι, ὅπως εἶναι ἡ ἀσπίς.
- B Κορ. 6,8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὥς
πλάνοι καὶ ἀληθεῖς,
- B Κορ. 6,8 Μαρτυροῦμεν καὶ βεβαιώνομεν ἐπάνω εἰς τὰ πράγματα
ποῖοι εἴμεθα με τὴν δόξαν, τὴν οὐοίαν ὁ Θεὸς καὶ οἱ πιστοὶ
ἄνθρωποι μας ἀποδίδουν, ἀλλὰ καὶ με τὴν περιφρόνησιν ἐκ
μέρους των ἀπίστων, με τὴν δυσφήμησιν ἐκ μέρους των
διαβολέων, με τὸν ἐπαινον καὶ τὴν καλὴν φήμην ἐκ μέρους
των πιστῶν, με τὴν κατηγορίαν ἐκ μέρους των ἀπίστων ὅτι
εἴμεθα ἀπατεῶνες καὶ με τὴν ὁμολογίαν ἐκ μέρους των
πιστῶν ὅτι εἴμεθα εὐλικρινεῖς.
- B Κορ. 6,9 ὥς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὥς
ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὥς παιδευόμενοι καὶ μὴ
θανατούμενοι,
- B Κορ. 6,9 Ἐργάται τοῦ Ευαγγελίου ἡμεῖς ζῶμεν ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου
ὥς ἀγνωστοὶ διὰ τὴν ἀσημότητα ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὥς πολὺ
καλὰ γνωστοὶ ἀπὸ τους πιστοὺς διὰ τὸ ἔργον μας, ὥς
κινδυνεύοντες κάθε ἡμέραν νὰ ἀποθάνωμε, ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι
ζῶμεν, ὥς βασανιζόμενοι καὶ τιμωρούμενοι, ἀλλὰ καὶ μὴ
θανατούμενοι ἕως τώρα,
- B Κορ. 6,10 ὥς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὥς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ

- πλουτίζοντες, ὥς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.
B Κορ. 6,10 ὡς ἄνθρωποι, που εἴμεθα συνεχῶς βυθισμένοι εἰς την
λύπην, ἡμεῖς οἱ οἱποῖοι ἐν τούτοις εἰς την πραγματικότητα
πάντοτε χαίρομεν, ὡς πτωχοὶ οἱ οἱποῖοι κάμνομεν πολλοὺς
ἄλλους πλουσίους, ὡς ἄνθρωποι ποὶ δὲν ἔχομεν τίποτε καὶ
ὁμῶς κατέχομεν τὰ πάντα.
- B Κορ. 6,11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία
ἡμῶν πεπλάτυνται·
- B Κορ. 6,11 Ηνοίχθη τὸ στόμα μας πρὸς σας, Κορίνθιοι, δια νὰ
καταστήσῃ γνωστὰ με ἐμπιστοσύνην, τὰ ὅσα μας
συμβαίνουν. Ἡ καρδία μας ἔχει γίνῃ πλατεία, δια νὰ σας
περιλάβῃ με στοργὴν ὅλους.
- B Κορ. 6,12 οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς
σπλάγχνοις ὑμῶν·
- B Κορ. 6,12 Δὲν στενοχωρεῖσθε μέσα εἰς τὴν ἀγαπῶσαν καρδίαν μας.
Στενοχωρεῖσθε εἰς τὰ ἰδικὰ σας σπλάγχνα, διότι εἰσθε
στενόκαρδοι ἀπὸ ἑλλειψιν ἀγάπης.
- B Κορ. 6,13 τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε
καὶ ὑμεῖς.
- B Κορ. 6,13 Πλατύνετε καὶ σεῖς τὰς καρδιὰς σας καὶ ὡς ἀμοιβὴν τῆς
ἀγάπης μας δεῖξτε τὴν ἰδίαν ἀγάπην. Σας ὁμιλῶ ὡς
πατέρα πρὸς παιδιὰ.
- B Κορ. 6,14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ
δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς
σκότος;
- B Κορ. 6,14 Μὴ συνδέεσθε στενὰ καὶ μὴ συνοδοιπορεῖτε με τοὺς
ἀπίστους (με τοὺς οἱποῖους, ὡς ἐκ τῆς ἀπιστίας των, εἶναι
ἀδύνατος ἡ καλὴ συνεννόησις καὶ συνεργασία σας). Διότι
ποία συνάφεια καὶ ἀνάμιξις ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ μετὰ τῆς
δικαιοσύνης καὶ τῆς παρανομίας; Ποία ἐπικοινωνία μετὰ
φωτὸς καὶ σκότους;
- B Κορ. 6,15 τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαλ; ἢ τίς μερίς

πιστῶ μετὰ ἀπίστου;

B Κορ. 6,15 Ποία συνενόησις και συμφωνία μεταξύ Χριστοῦ και διαβόλου; Τι κοινόν ημπορεῖ να ἔχη ἕνας πιστός με ἕναν ἀπιστον;

B Κορ. 6,16 τίς δὲ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός.

B Κορ. 6,16 Ποῖος δε συμβιβασμός και ποία συνύπαρξις ημπορεῖ να νοηθῇ μεταξύ του ναοῦ του Θεοῦ και του ναοῦ των ειδώλων; Διότι σεις-μη το λησμονεῖτε-εἰσθε ναὸς του Θεοῦ του ζῶντος, ὅπως ἄλλωστε ἔχει προφητεύσει ο Θεὸς και εἰς την Π. Διαθήκην· ὅτι “θα κατοικήσω μεταξύ αὐτῶν και ἐντὸς αὐτῶν και θα περιπατήσω ἀνάμεσά των και θα εἶμαι ἐγὼ ο ἰδικὸς των Θεός και θα εἶναι αὐτοὶ λαὸς μου.

B Κορ. 6,17 διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς,

B Κορ. 6,17 Δι' αὐτὸ ἐξέλθετε ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ἀπίστους και ξεχωρισθῆτε ἀπὸ αὐτοὺς με τὸν τρόπον της ζωῆς σας, λέγει ο Κυριος, και μη πᾶνετε τίποτε τὸ ἀκάθαρτον. Και ἐγὼ θα σας δεχθῶ με στοργὴν εἰς τὴν βασιλείαν μου.

B Κορ. 6,18 καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

B Κορ. 6,18 Και θα εἶμαι γιὰ σας πατέρας και σεις θα εἰσθε υἱοὶ μου και θυγατέρες μου, λέγει ο Κυριος ο παντοκράτωρ”.

B ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 7

B Κορ. 7,1 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς

- καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.
- B Κορ. 7,1 Εφ' ὅσον, λοιπόν, ἀγαπητοί, ἔχομεν αὐτὰς τὰς μεγάλας υποσχέσσου Θεοῦ, ἀς καθαρίσωμεν τοὺς εαυτοὺς μας ἀπὸ κάθε μολυσμὸν σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἀγωνιζόμενοι καὶ συνεχῶς προχωροῦντες μέχρι τέλους στὸν δρόμον τῆς ἀγιότητος, με φόβον Θεοῦ.
- B Κορ. 7,2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἡδίκησαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.
- B Κορ. 7,2 Καμετε ευρύχωρες τὶς καρδιές σας με ἀγάπην, δια νὰ μας χωρέσετε· κανένα δὲν ἔχομεν ἀδικήσει· κανένα δὲν ἐξωθήσαμεν καὶ δὲν παρεσύραμεν εἰς διαφθοράν· ἐπ'ἀναντι κανενὸς δὲν ἐφανήκαμεν πλεονέκται, ὥστε νὰ τοῦ ἀρπάσωμεν τὰ ἀγαθὰ τοῦ.
- B Κορ. 7,3 οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προεῖρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν.
- B Κορ. 7,3 Δὲν τὰ λέγω αὐτὰ πρὸς κατάκρισίν σας· διότι σας ἔχω πει, ὅτι εἰσθε μέσα εἰς τὰς καρδίας μας, δια νὰ πεθάνωμεν καὶ ζήσωμε μαζὴ σας (συμμέτοχοι τῶν θλίψεων καὶ τῶν κινδύνων σας, ὅπως ἐπίσης τῆς χαρὰς καὶ τῆς ἐπιτυχίας σας).
- B Κορ. 7,4 πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.
- B Κορ. 7,4 Ἐχω πολὺ θάρρος καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς σας. Μεγάλον εἶναι τὸ καύχημά μου δια σας. Εἶμαι γεμάτος ἀπὸ τὴν παρηγορίαν, ποὺ μοῦ ἔχετε χαρίσει. Ὑπερεκχειλίζει ἡ χαρὰ μου, ὥστε νὰ υπερκαλύπτῃ κάθε θλίψιν μας.
- B Κορ. 7,5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.
- B Κορ. 7,5 Χαίρομεν τώρα, διότι, ὅταν ἤλθαμε εἰς τὴν Μακεδονίαν, δὲν εὐρήκε καμμίαν ἄνεσιν τὸ σῶμα μας, ἀλλ' ἀπὸ κάθε τι καὶ

εις κάθε στιγμήν εθλιβόμεθα. Απ' ἔξω ἦσαν αἱ μάχαι τῶν ἀπίστων ἐναντίον μας, ἀπὸ μέσα εἰς τὴν καρδίαν μας ὑπῆρχεν ὁ φόβος διὰ τοὺς ἀσθενεῖς πνευματικῶς ἀδελφούς.

B Κορ. 7,6 Ἄλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου·

B Κορ. 7,6 Ἀλλ' ὁ Θεός, ποὺ παρηγορεῖ καὶ ἐνισχύει τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀδυνάτους, μας παρηγόρησε με τὴν παρουσίαν τοῦ Τιτοῦ.

B Κορ. 7,7 οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἣ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι,

B Κορ. 7,7 Ἐπαρηγορήθημεν ὀχι μόνον με τὴν παρουσίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ με τὴν παρηγορίαν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἐπήρεν ἐξ αἰτίας σας, ὅταν κατέστησεν εἰς ἡμᾶς γνωστὸν τὸν μεγάλον πόθον σας, τὰ κλάματα καὶ τοὺς στεναγμούς σας, τὸν ζῆλον ποὺ ἐδείξατε δι' ἐμέ, ὥστε ἐγὼ πληροφορούμενος αὐτὰ νὰ δοκιμάσω μεγάλην χαρὰν.

B Κορ. 7,8 ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς.

B Κορ. 7,8 Ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ ἀγάπη σας γιὰ μένα, με κάμνει νὰ λέγω, ὅτι ἂν καὶ σας ἐλύπησα με τὴν ἐπιστολήν μου, δὲν μετανόω, μολονότι εἶχα αισθανθῇ μεταμέλειαν ποὺ σας τὴν ἔγραψα (μέχρις οὗ ὅμως ἦλθεν ὁ Τίτος καὶ με ἐπληροφόρησε τὰ τῆς διορθώσεώς σας). Διότι βλέπω τώρα ὅτι ἡ ἐπιστολὴ μου ἐκείνη, καίτοι σας ἐστενοχώρησε ἐπὶ ὀλίγον διάστημα, σας ἐλύπησε πρὸς ὠφέλειαν, διότι σας ἔφερε εἰς συναισθήσιν καὶ μετάνοιαν.

B Κορ. 7,9 νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

B Κορ. 7,9 Τώρα χαίρω, ὀχι διότι ἀπλῶς ἐλυπηθήκατε, ἀλλὰ διότι

ελυπηθήκατε εις μετάνοιαν και διόρθωσιν. Εδοκιμάσατε την κατά Θεόν λύπην, εις τρόπον ώστε να μη υποστήτε καμμίαν ζημίαν εκ μέρους ημών.

B Κορ. 7,10 ή γάρ κατά Θεόν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ή δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται.

B Κορ. 7,10 Ωφέλειαν πνευματικὴν σας ἔφερεν η λύπη αὐτή. Διότι η κατά Θεόν λύπη κατεργάζεται την ειλικρινή μετάνοιαν, δια την οποίαν ποτέ δεν θα μεταμεληθῇ ο λυπούμενος και η οποία φέρει ως καρπὸν την σωτηρίαν. Η λύπη ὁμως, την οποίαν δια της αμαρτίας του προκαλεῖ ο κόσμος, ἔχει ως καρπὸν και ἀποτέλεσμά της τον θάνατον τον πνευματικόν.

B Κορ. 7,11 ἴδου γὰρ αὐτὸ τοῦτο, τὸ κατά Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσῃν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν! ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἄγνοους εἶναι ἐν τῷ πράγματι.

B Κορ. 7,11 Ἀλλωστε ἴδετε και μόνοι σας· ὅτι δηλαδή αὐτὸ τοῦτο, τὸ ὅτι ἐλυπηθήκατε κατὰ Θεόν, πόσῃν δραστηριότητα προς διόρθωσιν ἀνέπτυξεν εις σας, ἀλλὰ και ποίαν ἀπολογίαν σας ἐχάρισε ἀπέναντί μου, ἀλλὰ και ἀγανάκτησιν ἐναντίον του ἐκτραπέντος ἀδελφοῦ, ἀλλὰ και φόβον μήπως ο Θεός τιμωρήσῃ μαζί μ' ἐκείνον και σας, ἀλλὰ και σφδρὰν ἐπιθυμίαν να με ἴδετε, ἀλλὰ και ἱερὸν ζῆλον και ἐνθουσιασμόν, ἀλλὰ και τιμωρίαν κατὰ του κακοῦ κατὰ λόγον δικαιοσύνης. Με ὅλους αὐτοὺς τοὺς τρόπους ἀπεδείξατε, ὅτι εἰσθε καθαροὶ και ἀνεύθυνοι εις την υπόθεσιν αὐτήν του παρεκτραπέντος.

B Κορ. 7,12 ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' εἵνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

- B Κορ. 7,12 Επομένως αν και σας έγραφα, δεν σας έγραφα ένεκα του αδικήσαντος, δια να ζητήσω την τιμωρίαν του, ούτε ένεκα του αδικηθέντος, δια να ζητήσω την ικανοποίησίν του, αλλά δια να φανερωθή το ζωηρόν σας υπέρ ημών ενδιαφέρον και η φροντίς σας να συμμορφωθήτε προς όσα σας έγραφα· και ταύτα ενώπιον του Θεού.
- B Κορ. 7,13 Διά τοῦτο παρακεκλήμεθα. ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ὑμῶν περισσοτέρως μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν·
- B Κορ. 7,13 Δια τοῦτο ακριβῶς ἐχομεν παρηγορηθ. Επὶ πλέον δε κοντά εις την παρηγορίαν σας εχαρήκαμε και ημεῖς πιο πολύ δια την χαράν που εδοκίμασεν ο Τιτος, επειδὴ το πνεῦμα του ἔχει αναπαυθῇ ἀπὸ ὅλους σας.
- B Κορ. 7,14 ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθην, ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλάλησαμεν ὑμῖν, οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἢ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη.
- B Κορ. 7,14 Η χαρά του Τιτου με ικανοποίησε, διότι, εἰάν ἔχω κάπως καυχηθῇ ενώπιον αὐτοῦ δια σας, δεν εντροπιάσθηκα, ἀλλά, ὅπως ὅλα με ἀλήθειαν τα ἐδιδάξαμεν εις σας, ἔτσι και η καύχησίς μας δια σας στον Τιτον ἀπεδείχθη ἀληθινή.
- B Κορ. 7,15 καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν.
- B Κορ. 7,15 Και η καρδιά του τώρα εἶναι ἀκόμη περισσότερον δοσμένη εις σας, διότι ενθυμεῖται την ὑπακοήν ὅλων σας, ὅπως ἐπίσης και το πως τον εδεχθήκατε με φόβον και τρόμον, μήπως τυχόν και με νέαν τινά ἀταξίαν τον λυπήσετε.
- B Κορ. 7,16 χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.
- B Κορ. 7,16 Χαίρω, διότι δια το κάθε τι πλέον ἡμπορω να ἔχω θάρρος και παποίθησιν εις σας.

B ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 8

- B Κορ. 8,1 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας,
- B Κορ. 8,1 Φερὼ δε εἰς γνώσιν σας, ἀδελφοί, τὴν δωρεάν, ποὺ ἔχει δώσει ὁ Θεὸς εἰς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας (ποὺ τὰς ἡξίωσε δηλαδὴ νὰ προσφέρουν τὸ βοήθημα τῆς ἀγάπης τῶν στρουμένων τῶν ἀδελφῶν).
- B Κορ. 8,2 ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεΐα τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθος πτωχεΐα αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν·
- B Κορ. 8,2 Καὶ πρόκειται ὄντως περὶ θείας δωρεᾶς καὶ ενισχύσεως, διότι ἐνῶ εὐρίσκοντο αἱ Ἐκκλησίαι αὐτὰ εἰς μεγάλην δοκιμασίαν θλίψεως, ἡ πλουσία χαρὰ τῶν δια το καλὸν ἔργον ποὺ ἐπρόκειτο νὰ κάμουν καὶ ἡ ἐσχάτη πτωχεΐα τῶν, ἐξεχείλισαν καὶ ἐφάνησαν θαυμασταί εἰς τὴν μεγάλην ἀποχερίαν τῶν καὶ τὴν ολοπρόθυμον γενναιοδωρίαν τῶν.
- B Κορ. 8,3 ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ δύναμιν, αὐθαίρετοι,
- B Κορ. 8,3 Βεβαιῶνω, ὅτι ἔδωκαν, ὅχι μόνον τὸ κατὰ δύναμιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τὴν δύναμιν τῶν, με ἰδικὴν τῶν πρωτοβουλίαν, χωρὶς κανεῖς νὰ τοὺς υποχρεώσῃ.
- B Κορ. 8,4 μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους,
- B Κορ. 8,4 Καὶ με πολλὰς θερμὰς παρακλήσεις μας ἰκέτευαν νὰ τοὺς κάμωμεν τὴν χάριν, νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν ἱεράν αὐτὴν υπηρεσίαν τῆς προσφοράς καὶ συλλογῆς βοηθημάτων δια τοὺς πτωχοὺς Χριστιανούς.
- B Κορ. 8,5 καὶ οὐ καθὼς ἡλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος Θεοῦ,
- B Κορ. 8,5 Καὶ δὲν ἔδωσαν, ὅπως καὶ ὅσα ἡμεῖς ἡλπίζαμεν καὶ ἐπεριμέναμεν, ἀλλ' ἔδωσαν πρῶτα τὸν εἰσὶν αὐτοὺς στον

- Κυριον και έπειτα εις ημάς, κατά το θέλημα του Κυρίου.
- B Κορ. 8,6 εις τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.
- B Κορ. 8,6 Και αὐτὸ ἔκαμεν ἡμᾶς να παρακαλέσωμεν τὸν Τίτον, ὅπως ἄλλοτε ἤρχισεν ἀπὸ τὴν Κορινθον τὸ ἔργον τῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, ἔτσι καὶ τώρα να ολοκλήρωσῃ καὶ ἀποτελειώσῃ τὸ γεμάτο χάριν Θεοῦ αὐτὸ ἔργον μεταξὺ σας.
- B Κορ. 8,7 ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.
- B Κορ. 8,7 Και σεις, λοιπόν, τώρα, ὅπως εἰς κάθε τι ἀγαθὸν εἰσθε πλούσιοι, εἰς τὴν πίστιν καὶ στὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν γνώσιν τῆς ἀληθείας καὶ εἰς κάθε καλὴν δραστηριότητα καὶ εἰς τὴν ἀγάπην σας πρὸς ἡμᾶς, φροντίσατε να φανῇτε πλούσιοι καὶ γενναιόδωροι καὶ εἰς τὴν χάριν αὐτὴν τῆς ἀγαθοεργίας.
- B Κορ. 8,8 οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων·
- B Κορ. 8,8 Δεν σας δίδω ἐντολὴν καὶ διαταγὴν. Ἀλλὰ σας παρουσιάζω τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν ἄλλων δια τὸ ἔργον αὐτοῦ τῆς φιλανθρωπίας, δια να ἀποδείξω καὶ παρουσιάσω τὸ γνήσιον τῆς ἰδικῆς σας ἀγάπης.
- B Κορ. 8,9 γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε.
- B Κορ. 8,9 Διότι γνωρίζετε τὴν ἀνεκτίμητον δωρεάν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δηλαδὴ ἐνῶ ἦτο ἀπείρως πλούσιος εἰς ὅλας τὰς τελειότητας τῆς θείας τοῦ υποστάσεως, ἐγίνε πτωχὸς πρὸς χάριν σας, δια να γίνετε σεις πνευματικῶς πλούσιοι με τὴν πτωχείαν ἐκείνου.
- B Κορ. 8,10 καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλιν

προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι·

B Κορ. 8,10 Διδω, λοιπόν, απλῶς γνώμην στο ζήτημα αυτό, διότι αυτό, το να προσφέρετε με γενναιοδωρίαν, συμφέρει και σας τους ιδίους. Σεις ἄλλωστε ἔχετε αρχίσει ἀπὸ πέρυσι, πρὶν δηλαδή ἐγὼ σας προτρέψω, ὄχι μόνον να κάνετε ἔρανον μεταξύ σας, ἀλλὰ και εἶχατε ἐκδηλώσει πρῶτοι τὴν θέλησίν σας δια το καλὸν αὐτὸ ἔργον.

B Κορ. 8,11 νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.

B Κορ. 8,11 Τώρα, λοιπόν, σύμφωνα με τὴν καλὴν σας θέλησιν ολοκληρώσατε με τὰς εἰσφορὰς σας το καλὸν ἔργον, ὥστε ὅπως ἐδείχθη ἡ προθυμία τῆς καλῆς σας θελήσεως, ἔτσι να ολοκληρωθῇ και το καλὸν ἔργον με τὰς συνεισφορὰς σας, ἀνάλογα με ὅσα ἔχετε.

B Κορ. 8,12 εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχη τις εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.

B Κορ. 8,12 Διότι, ὅταν ἡ προθυμία υπάρξη, τότε εἶναι κανεὶς εὐπρόσδεκτος με ο,τι ἔχει, και ὄχι με ο,τι δεν ἔχει.

B Κορ. 8,13 οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα,

B Κορ. 8,13 Διότι δεν θέλω ποτέ να δώσετε περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἔχετε, ὥστε ἡ εἰσφορὰ σας αὐτὴ να γίνῃ δια μεν τοὺς ἄλλους ἄνεσις. δια σας δε στέρησις και στενοχωρία. Ἀλλὰ με κανόνα τὴν ἰσότητα μεταξύ ἀδελφῶν, ὥστε αὐτὸ που περισσεύει εἰς σας κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν να ἔλθῃ ὡς συμπλήρωμα εἰς τὴν στέρησιν ἐκείνων.

B Κορ. 8,14 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης,

B Κορ. 8,14 Ἐτσι δε και ο πλοῦτος τῆς υπομονῆς και τῆς προσευχῆς ἐκείνων πρὸς τὸν Θεὸν να συμπληρώσῃ το ἰδικὸν σας

υστέρημα, δια να γίνη και επί του πνευματικού αυτού πεδίου ισότης μεταξύ σας.

B Κορ. 8,15 καθὼς γέγραπται· ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασε, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἥλαττόνησε.

B Κορ. 8,15 Οπως ἄλλωστε ἔχει γραφή και εις την Παλαιάν Διαθήκην· “εκείνος που εμάζεψε το πολὺ μάννα, δεν ημπόρεσε να το κρατήση ως περισσευμα και εκείνος που εμάζεψε το ὀλίγον δεν εστερήθη (θαυματουργικῶς τους εδόθη το αὐτὸ ποσόν. Αὐτὴ ἡ ισότης που ἐγίνε τότε με θαῦμα Θεοῦ, ας γίνη σήμερον μεταξύ σας με την καλήν σας διάθεσιν ως ἔργον αγάπης).

B Κορ. 8,16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου,

B Κορ. 8,16 Ευχαριστία και δόξα στον Θεόν, ο οποίος δίδει εις την καρδίαν του Τίτου την ἰδίαν προθυμίαν και φροντίδα δια σας.

B Κορ. 8,17 ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.

B Κορ. 8,17 Και εδείχθη αὐτὸ το ενδιαφέρον του, διότι την παράκλησίν μου να σας επισκεφθῇ και σας συμβουλεύσῃ την ἐδέχθη ευχαρίστως. Επειδὴ δε και ο ἴδιος ἦτο προθυμότερος ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν, ἦλθε και ἀπὸ την ἰδικὴν του θέλησιν πρὸς σας.

B Κορ. 8,18 συνεπέμψαμεν δὲ μετ’ αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

B Κορ. 8,18 Μαζή του δε εστείλαμεν τον αδελφόν, του οποίου ο ἔπαινος δια το ἔργον του Ευαγγελίου διαλαλεῖται μεταξύ ὅλων των Εκκλησιῶν.

B Κορ. 8,19 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεῖς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ’ ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν·-

- B Κορ. 8,19 Και όχι μόνον τούτο, αλλά ο αδελφός αυτός επεμαρτυρήθη και ομοφώνως εξελέγη από τας Εκκλησίας ως συνοδοιπόρος και συνεργάτης μας στο έργον τόσο του κηρύγματος όσον και της συλλογής βοηθημάτων δια τους πτωχούς, το οποίον έργον εξυπηρετεται από ημάς, δια να δοξάζεται έτσι αυτός ο Κυριος, να γινώμεθα δε και ημείς προθυμότεροι εις κάθε καλόν έργον.
- B Κορ. 8,20 στελλόμενοι τούτο, μή τις ήμᾱς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότῃ ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν,
- B Κορ. 8,20 Προσέχομεν όμως τούτο· μήπως τυχόν και μας κατηγορήσῃ κανείς ως απαιτητικούς η ως συμφεροντολόγους εις την πλουσίαν συνεισφοράν σας, η οποία ενεργεταί από ημάς.
- B Κορ. 8,21 προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.
- B Κορ. 8,21 Λαμβάνομεν δε πρόνοιαν και φροντίδα να φερώμεθα κατὰ τρόπον καλόν και ανεπίληπτον όχι μόνον ενώπιον του Κυρίου, αλλά και ενώπιον των ανθρώπων.
- B Κορ. 8,22 συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.
- B Κορ. 8,22 Εστείλαμεν δε μαζί με αυτούς τον αδελφόν μας, τον οποίον εις πολλάς περιστάσεις και πολλές φορές τον εδοκιμάσαμεν και τον είδαμεν να είναι πρόθυμος και δραστήριος, τώρα δε είναι ακόμη περισσότερο πρόθυμος ένεκα της μεγάλης πεποιθήσεως και εμπιστοσύνης, που έχει εις την γενναιοδωρίαν σας.
- B Κορ. 8,23 εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ.
- B Κορ. 8,23 Εἴτε υπέρ του Τιτου ομιλούμεν, λέγομεν ότι είναι σύντροφός μας και συνεργάτης μας δια την ιδικήν σας

εξυπηρέτησιν· είτε δια τους αδελφούς μας ομιλούμεν,
λέγομεν ότι είναι σταλμένοι από τας Εκκλησίας και
αποτελούν με τον άγιον βίον των δόξαν Χριστού.

B Κορ. 8,24 Τήν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως
ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε εἰς πρόσωπον τῶν
ἐκκλησιῶν.

B Κορ. 8,24 Τώρα, λοιπόν, την απόδειξιν και επιβεβαιώσιν της αγάπης
σας προς ημάς και του ιδικού μας καυχήματος δια σας,
αποδείξατέ τα με την συμπεριφοράν σας εις αυτούς, με την
βεβαιότητα, ότι αυτή η καλή συμπεριφορά σας αναφέρεται
και εις αυτάς ταύτας τας Εκκλησίας, που τους έστειλαν.

B ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 9

B Κορ. 9,1 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους
περισσὸν μοί ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν·

B Κορ. 9,1 Ως προς μεν της ιερὰν διακονίαν της συνεισφοράς δια τους
πτωχοὺς αδελφοὺς θεωρῶ περιττὸν να σας γράψω.

B Κορ. 9,2 οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ἡμῶν καυχῶμαι
Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ
ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας.

B Κορ. 9,2 Διότι γνωρίζω καλά την προθυμίαν σας, δια την οποίαν, δια
λογαριασμόν ιδικόν σας, καυχῶμαι μεταξύ των Μακεδόνων
λέγων, ὅτι η Αχαΐα είναι ἀπὸ πέρυσι ἐτοιμη. Και ο ζήλος,
που προήλθεν ἀπὸ σας, ἐκέντησε και παρεκίνησε έντονα
τους περισσοτέρους να σας μιμιθούν.

B Κορ. 9,3 ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα, καθὼς
ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ᾗτε,

B Κορ. 9,3 Εστειλα δε τους αδελφούς εις σας, δια να μη παρουσιασθῇ
κούφιο και χωρὶς περιεχόμενον το καύχημά μας δια την

- προθυμίαν σας στο θέμα τούτο της συνεισφοράς, δια να είσθε προπαρασκευασμένοι, όπως έλεγα στους Μακεδόνας.
- B Κορ. 9,4 μήπως εάν έλθωσι σύν έμοι Μακεδόνες καί εύρωσιν ύμᾱς άπαρασκευάστους, καταισχυνθῶμεν ήμεῖς, ίνα μή λέγωμεν ύμεῖς, έν τῇ ύποστάσει ταύτη τῆς καυχήσεως.
- B Κορ. 9,4 Μηπως τυχόν, εάν έλθουν μαζί μου οι Μακεδόνες και σας εύρουν απροετοιμάστους, καταντροπιασθῶμεν ημεῖς, δια να μη είπωμεν ότι και σεις θα εντροπιασθήτε, και αποδειχθή ματαιά η καύχησίς μας δια την ιδικήν σας γενναιοδωρίαν.
- B Κορ. 9,5 άναγκαῖον οὖν ήγησάμην παρακαλέσαι τοὺς άδελφούς ίνα προέλθωσιν είς ύμᾱς καί προκαταρτίσωσι τήν προκατηγγελμένην εύλογίαν ύμῶν, ταύτην έτοιμήν εῖναι, οὕτως ως εύλογίαν καί μή ως πλεονεξίαν.
- B Κορ. 9,5 Εκρινα, λοιπόν, αναγκαῖον να παρακαλέσω τους αδελφούς να σας επισκεφθούν ενωρίτερον από εμέ και να οργανώσουν εκ των προτέρων το ζήτημα της ευλογημένης αυτής συνεισφοράς σας, την οποίαν έχω προαναγγείλει στους Μακεδόνας, ώστε όταν θα έλθωμεν να είναι ετοιμη σαν καλόν έργον και καρπός της αγάπης σας, και όχι σαν υποχρεωτική εισφορά μιας φιλαργύρου και πλεονεκτικᾶς καρδίας.
- B Κορ. 9,6 Τοῦτο δέ, ό σπείρων φειδομένως φειδομένως καί θερίσει, καί ό σπείρων έπ' εύλογίαις έπ' εύλογίαις καί θερίσει.
- B Κορ. 9,6 Ας γνωρίζετε δε τούτο· ότι εκείνος που στο χωράφι του σπέρνει με τσιγκουνιά λιγοστό σπόρο, θα θερίση και λίγο σιτάρι. Και εκείνος που σπέρνει απλόχερα, θα θερίση πολύν καρπόν. (Ο καθένας δηλαδή θα αμειφθή από τον Θεόν ανάλογα με όσα δίνει, κατά την δύναμίν του πάντοτε).
- B Κορ. 9,7 ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μή έκ λύπης ἢ έξ ανάγκης· ἰλαρόν γάρ δότην ἀγαπᾷ ό Θεός.

- B Κορ. 9,7 Ο καθένας ας δίδη σύμφωνα με την αγαθήν διάθεσιν της καρδίας του, όχι με λύπην η από ανάγκην. Διότι ο Θεός “αγαπά εκείνον, που δίδει με καλωσύνην και γλυκύτητα”.
- B Κορ. 9,8 δυνατός δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν,
- B Κορ. 9,8 Εἶναι δε δυνατόν ο Θεός να σας δώση με το παραπάνω κάθε δωρεάν, ὥστε πάντοτε, σε κάθε τι, να ἔχετε κάθε ἐπάρκειαν εἰς υλικά αγαθά και ἔτσι να προθυμοποιήσθε με το παραπάνω δια κάθε καλόν ἔργον.
- B Κορ. 9,9 καθὼς γέγραπται· ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν. ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
- B Κορ. 9,9 Με τον τρόπον δε αὐτόν θα πραγματοποιηθῇ και εἰς σας ἐκεῖνο που λέγει η Γραφή· “ἐσκόρπισεν ἀφθόνως τας ἐλεημοσύνας του, ἔδωκεν στους πτωχοὺς· η ἀρετὴ του μένει και διαλαλεῖται πάντοτε”.
- B Κορ. 9,10 ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·
- B Κορ. 9,10 Ο δε Θεός, ο οποίος “παρέχει ἐν ἀφθονία σπόρον στον γεωργόν που σπέρνει, και ψωμί προς τροφήν ὅλων μας”, εἴθε να χορηγήσῃ, να ευλογήσῃ και να πληθύνῃ την σποράν των χωραφιών σας και τα ἄλλα υλικά αγαθά σας και να αὐξήσῃ ἔτσι τους καρποὺς της ἀγάπης και της καλωσύνης σας προς τους ἄλλους.
- B Κορ. 9,11 ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι’ ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ·
- B Κορ. 9,11 Ἐτσι δε να γίνεσθε πλούσιοι εἰς κάθε καλόν ἔργον, εἰς κάθε γενναιοδωρίαν, η οποία συνεργεῖ δια μέσου ἡμῶν, που ἐξυπηρετοῦμεν αὐτήν την διακονίαν, να εκφράζονται ευχαριστίαι προς τον Θεόν.
- B Κορ. 9,12 ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ

προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ
περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ· -

B Κορ. 9,12 Διότι ἡ διακονία αὐτῆς τῆς αγαθοεργίας σας, ὄχι μόνον
προλαμβάνει καὶ θεραπεύει με το παραπάνω τὰς ἀνάγκας
τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ γεμίζει τὴν καρδίαν ἀπὸ
ευγνωμοσύνης, ὥστε νὰ ξεχειλίζουν πλούσιαι εὐχαριστίαι
πρὸς τὸν Θεόν.

B Κορ. 9,13 διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν
Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς
αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας,

B Κορ. 9,13 Αὐτὴ ἡ εἰσφορά τῆς ἀγάπης σας δείχνει ποῖοι πράγματι
εἰσθε καὶ οἱ ἀπολαμβάνοντες τὰς δωρεὰς σας δοξάζουν τὸν
Θεόν, διὰ τὴν ἐμπρακτον ὑποταγὴν τῆς ὁμολογίας σας στο
Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τὴν γενναιοδωρίαν σας νὰ
συμμετέχετε προθύμως εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν καὶ εἰς τὰς
ἀνάγκας ὅλων.

B Κορ. 9,14 καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ
τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.

B Κορ. 9,14 Καὶ αὐτοὶ με τὰς δεήσεις, τὰς ὁποίας γιὰ σας κάμνουν πρὸς
τὸν Θεόν, μαρτυροῦν πόσον πολὺ σας ποθοῦν διὰ τὴν
πλουσίαν χάριν, ποὺ ὁ Θεὸς σας ἔχει δώσει.

B Κορ. 9,15 χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῇ αὐτοῦ δωρεᾷ.

B Κορ. 9,15 Εὐχαριστία δὲ καὶ δόξα ἀνήκει στὸν Θεόν διὰ τὴν δωρεάν
τοῦ αὐτῆς, τὴν ὁποίαν στόμα ἀνθρώπου εἶναι ἀδύνατον νὰ
διηγηθῇ.

B ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 10

B Κορ. 10,1 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς
πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ

πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς·

B Κορ. 10,1 Εγώ δε ο ίδιος ο Παῦλος προσωπικῶς σας παρακαλῶ δια της πραότητος και της επιεικείας και της γλυκύτητος του Χριστοῦ, εγώ ο οποίος, ὅταν εἶμαι προσωπικῶς κοντά σας, εἶμαι μηδαμινός και ασθενής εις τα μάτια σας, ὅταν δε απουσιάζω παίρνω θάρρος ἀπέναντί σας και φαίνομαι τόσον τολμηρός.

B Κορ. 10,2 δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαρρήσai τῇ πεποιθήσει ἥ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπὶ τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.

B Κορ. 10,2 Σας παρακαλῶ δε να μη με φέρετε εις την ανάγκην, ὅταν θα εἶμαι παρὼν μεταξύ σας, να χρησιμοποιήσω αὐτὸ το θάρρος, που μου το δίδει η πίστις και η πεποίθησίς μου εις την αποστολήν μου, να κάμω χρήσιν της εξουσίας, την οποίαν λογαριάζω να μεταχειρισθῶ με τόλμην ἐναντίον μερικῶν, οι οποίοι μας θεωροῦν σαν ζῶντας και συμπεριφερομένους, ὅπως οι σαρκικοί ἄνθρωποι με ιδιοτέλειαν και ἐμπάθειαν.

B Κορ. 10,3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα·

B Κορ. 10,3 Διότι ἡμεῖς αν και ζῶμεν ὅπως ὅλοι οι ἄνθρωποι, καθὸ σάρκα και οστά ἔχοντες, δεν αγωνιζόμεθα ὁμως τον καλὸν ἀγῶνα με σαρκικά μέσα.

B Κορ. 10,4 τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων·

B Κορ. 10,4 Διότι τα ὄπλα του ἀγῶνας μας δεν εἶναι ευτελῆ και ἀδύνατα ἀνθρώπινα ὄπλα, ἀλλὰ δυνατὰ ἐνώπιον του Θεοῦ δια το κρήνισμα των οχυρωμάτων του ἐχθροῦ.

B Κορ. 10,5 λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοήν τοῦ Χριστοῦ,

- B Κορ. 10,5 Και αυτά τα οχυρά, που κρημνίζομεν, είναι τα σοφίσματα και κάθε έπαρσις, και υψηλοφροσύνη, που υψώνεται αλαζονικά, δια να εμποδίζη τους ανθρώπους να γνωρίσουν τον Θεόν. Επί πλέον δε με τα πνευματικά μας όπλα ελκόμεν κάθε καλοπροαίρετον καρδίαν και σαν αιχμάλωτον την παραδίδομεν εις την υπακοήν του Χριστού.
- B Κορ. 10,6 καὶ ἐν ἐτοιμίῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.
- B Κορ. 10,6 Και εἴμεθα ἐτοιμοὶ να αποδώσωμεν δικαιοσύνην και να τιμωρήσωμεν κάθε παρακοήν, εφ' ὅσον και ὅταν ἡ ἰδική σας υπακοή γίνη πλήρης και τελεία.
- B Κορ. 10,7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε! εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.
- B Κορ. 10,7 Σεις ὁμως βλέπετε ἀκόμη την ἐπιφάνειαν των πραγμάτων και ὄχι το βάθος. Εἴαν κανεῖς κολακεύεται να πιστεύη, ὅτι ανήκει στον Χριστόν, ας συλλογισθῇ πάλιν ἀπὸ τον εαυτόν του και τοῦτο, ὅτι, ὅπως αὐτὸς εἶναι του Χριστοῦ, ἔτσι και ἡμεῖς εἴμεθα του Χριστοῦ.
- B Κορ. 10,8 ἐάν τε γὰρ καὶ περισσώτερόν τι καυχῆσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἥς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομήν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι,
- B Κορ. 10,8 Διότι και αν ἀκόμη καυχηθῶ κάπως περισσώτερον δια την ἐξουσίαν, που ἔχομεν ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι και την ὁποίαν μας ἔχει δώσει αὐτός ὁ Κύριος, δια να σας οἰκοδομοῦμεν εις την πνευματικὴν ζωὴν και ὄχι να σας κατακρημνίζωμεν, δεν θα εντροπιασθῶ, διότι την ἀλήθειαν θα εἶπω.
- B Κορ. 10,9 ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.
- B Κορ. 10,9 Δεν το πράττω ὁμως, δια να μη φανώ σαν να θέλω με τας ἐπιστολάς μου να σας εκφοβίσω.
- B Κορ. 10,10 ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησί, βαρεῖται καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής καὶ ὁ λόγος

έξουθενημένος.

- B Κορ. 10,10 Διότι λένουν και τούτο οι κατήγοροί μας, ότι αι μεν επιστολαί του είναι καταθλιπτικάί με το βάρος των και αυστηραί με την δύναμιν των ελέγχων· η σωματική του όμως εμφάνις είναι ασθενής και ο λόγος του σαν ένα τίποτε.
- B Κορ. 10,11 τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἱοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.
- B Κορ. 10,11 Αυτός όμως που μας κατηγορεί, ας σκεφθῇ τούτο· ότι οποῖοι εἴμεθα με ὅσα γράφομεν εἰς τας επιστολάς μας, όταν απουσιάζωμεν, τέτοιοι εἴμεθα και με τα ἔργα μας, όταν εἴμεθα παρόντες.
- B Κορ. 10,12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισὶ τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιοῦσιν.
- B Κορ. 10,12 Πράγματι δεν ἔχομεν την τόλμην να συναριθμήσωμεν τους ευατούς μας η και να τους συγκρίνωμεν με μερικούς, που συσταίνουν τους εαυτούς των ως μεγάλους και ισχυρούς. Αυτοὶ ὅμως εἶναι ἄνθρωποι που αυτοθαυμάζονται μετροῦντες τον εαυτὸν των με τους εαυτούς των και συγκρίνοντες τον εαυτὸν των προς εαυτούς και δεν καταλαβαίνουν οὔτε τι εἶναι οὔτε τι λένουν.
- B Κορ. 10,13 ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.
- B Κορ. 10,13 Ημεῖς δε δεν θα καυχηθώμεν κατὰ τρόπον υπερβολικόν και ἔξω ἀπὸ την ἀλήθειαν, ἀλλὰ θα καυχηθώμεν σύμφωνα με τὸ μέτρον της δικαιοδοσίας, που ἐξεχώρισεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός σαν περιοχὴν της αποστολικῆς μας δράσεως και που μας ἔχει ἀξιώσει να φθάσωμεν μέχρις εἰς σας.
- B Κορ. 10,14 οὐ γὰρ ὥς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν

ἐαυτοῦς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ,

B Κορ. 10,14 Διότι δεν ἐξυψώνομεν με κενὰς καυχησιολογίας τον ευατόν
μας, σαν να μη εἶχαμεν φθάσει μέχρι και εις την χώραν σας
κηρύττοντες το Ευαγγέλιον, διότι τότε θα εφεδόμεθα. Ενώ
ημεῖς λέγομεν την αλήθειαν, διότι εφθάσαμεν πράγματι
μέχρις υμῶν δια το ἔργον του Ευαγγελίου του Χριστοῦ.

B Κορ. 10,15 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις,
ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν
ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς
περισσεῖαν,

B Κορ. 10,15 Οχι, δεν καυχώμεθα ἔξω ἀπὸ το μέτρον δι' εργασίας και
κόπους, που ἄλλοι ἔχουν κάμει. Αλλ' ἔχομεν ἐλπίδα, καθ'
ὅσον αὐξάνει η χριστιανική σας πίστις και ζωη, ὅτι θα
δοξασθώμεν με την ιδικήν σας πρόοδον και ημεῖς, ἐντος των
ορίων πάντοτε της δικαιοδοσίας και της δράσεως, που μας
ἔχει δοθῇ ἀπὸ τον Θεόν. Ετσι δε θα εκτείνωμεν την
αποστολικήν δράσιν και ἀκόμη περισσότερον,

B Κορ. 10,16 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν
ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι.

B Κορ. 10,16 ὥστε να κηρύξωμεν το Ευαγγέλιον και εις περιοχάς, που
εἶναι πέραν ἀπὸ τα ιδικά σας σύνορα, εις ανθρώπους προς
τους οποίους κανεῖς μέχρι σήμερα δεν ἔχει διδάξει τον
Χριστόν, ὥστε και πάλιν να μη καυχώμεθα εις ξένην
δικαιοδοσίαν δι' ἔργα, που ἔχουν πραγματοποιήσει και
ετοιμάσει ἄλλοι.

B Κορ. 10,17 ὁ δὲ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω·

B Κορ. 10,17 Ας εφαρμόζεται και εις ημᾶς ο λόγος της Γραφῆς· “ἐκεῖνος
που καυχάται, ας καυχάται ὄχι αλαζωνικῶς, ἀλλὰ με
ταπείνωσιν αποδίδων στον Κυριον την δόξαν δια τα καλὰ
ἔργα, που αὐτός ο ἴδιος ο Θεός του ἔχει δώσει δύναμιν και
χάριν να τα κάμῃ”.

B Κορ. 10,18 οὐ γὰρ ὁ ἐαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ’

ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν.

B Κορ. 10,18

Διότι ἐνάρετος καὶ εὐάρεστος στον Θεόν δεν εἶναι ἐκεῖνος ο
οποῖος αὐτοσυσταίνεται καὶ αὐτοεγκωμιάζεται, ἀλλ' ἐκεῖνος
τον ὁποῖον συσταίνει καὶ εγκωμιάζει ο Θεός.

B ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 11

B Κορ. 11,1

Ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ καὶ
ἀνέχεσθέ μου·

B Κορ. 11,1

Θα ἤθελα, καὶ το εκφράζω ὡς ευχήν, νὰ εδείχνατε ανοχήν
εἰς κάποιαν μικράν ἀπερισκεψίαν, που θα κάμω τώρα. Καὶ
ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι θα μου δείξατε αὐτὴν τὴν ανοχήν.

B Κορ. 11,2

ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζηλῶ· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ
ἀνδρί, παρθένον ἀγνήν παραστήσαι τῷ Χριστῷ·

B Κορ. 11,2

Διότι σας ἀγαπῶ υπερβολικὰ μέχρι τοῦ σημείου νὰ σας
ζηλεύω με ζηλοτυπίαν σαν ἐκείνην, με τὴν ὁποῖαν ο Θεός
ἀγαπᾷ καὶ τρόπον τινὰ ζηλοτυποῖ τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ
τοῦτο, διότι σας ἔχω ἐνώσει με δεσμοὺς ἀρραβώνος πρὸς
ένα ἄνδρα, δηλαδὴ τὸν Χριστόν, διὰ νὰ παρουσιάσω τὴν
ψυχὴν σας ἀγνήν καὶ καθαρὰν πρὸς αὐτόν, ὡς παρθένον
καὶ πνευματικὴν νύμφην.

B Κορ. 11,3

φοβοῦμαι δὲ μήπως, ὡς ὁ ὄφεις Εὐὰν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ
πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ
τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.

B Κορ. 11,3

Φοβοῦμαι ὁμως μήπως, ὅπως ἄλλοτε ο ὄφεις ἐδελέασε καὶ
ἐξηπάτησε τὴν Εὐὰν με τὴν πανουργίαν τοῦ, ἐτσι
εξαπατήσῃ καὶ σας καὶ διαφθαροῦν αἱ σκέψεις τα
φρονήματα τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας σας καὶ ξεπέσετε ἀπὸ
τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐλικρίνειαν, που πρέπει νὰ ἔχωμεν
πρὸς τὸν Χριστόν.

B Κορ. 11,4

εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ

ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἀνείχεσθε.

B Κορ. 11,4 Φοβούμαι μήπως παρασυρθῇτε ἀπὸ ψευδοδιδασκάλους. Διότι εἰάν οἱ πρῶτος τυχόν, που ἔρχεται ὡς διδάσκαλος, κηρύσσει εἰς σας ἄλλον Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς δὲν ἐκηρύξαμεν, εἰάν παίρνετε ἀπὸ αὐτὸν ἄλλο Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχετε λάβει ἢ ἄλλο Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἠκούσατε καὶ δὲν ἐπήρατε, δικαιολογημένα θὰ ἐδείχνατε ἀνοχήν καὶ υπομονήν νὰ ἀκούσετε τὸν νέον διδάσκαλον.

B Κορ. 11,5 λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων.

B Κορ. 11,5 Τώρα ὁμως διατὶ δίδετε προσοχήν εἰς ἀγνώστους καὶ ἀδοκίμους διδασκάλους; Διατὶ φρονῶ ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω υπολειφθῇ καθόλου εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ στὸ ἔργον τοῦ Εὐαγγελίου (καὶ δὲν ἔχω υπολειφθῇ καθόλου), οὔτε ἀπὸ τοὺς πιο μεγάλους μετὰ τῶν Αποστόλων.

B Κορ. 11,6 εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

B Κορ. 11,6 Καὶ ἀν ἀκόμη παραδεχθῶ, ὅτι εἰμαι ἀπλούς, ἀκομψος, χωρὶς ρητορείαν εἰς τὴν διδασκαλίαν μου, δὲν εἰμαι ὁμως πτωχός καὶ ἀπειρος κατὰ τὴν γνώσιν. Ἀλλ' εἰς κάθε περίστασιν, εἴτε δρῶν εἴτε διδάσκων, εἴτε ἐνεργῶν, ἐφανερώθημεν εἰς σας (ποῖο εἴμεθα, ὅτι δηλαδὴ δὲν εἴμεθα καθόλου κατώτεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους Αποστόλους).

B Κορ. 11,7 Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῇτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;

B Κορ. 11,7 Ἡ μήπως διέπραξα ἀμαρτίαν κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ δωρεὰν καὶ ἐταπεινῶνα τὸν εαυτὸν μου ἐργαζόμενος με τὰ ἰδιά μου τὰ χέρια, διὰ νὰ ὑψωθῇτε καὶ δοξασθῇτε κατὰ τὸν Χριστόν;

- B Κορ. 11,8 ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν, καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ κατενάρκησα οὐδενός·
- B Κορ. 11,8 Ἀλλας Ἐκκλησίας ἐγύμνωσα παίρνοντας ἀπὸ αὐτὰς τα μέσα τῆς συντηρήσεώς μου, δια να ἐξυπηρετήσω ὁμως σας αδαπάνως. Καὶ ὅταν ἐζούσα μεταξὺ σας καὶ ευρέθην εἰς στέρησιν καὶ στενοχωρίαν, δεν ἐπεβάρυνα κανένα σας.
- B Κορ. 11,9 τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῇ ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω.
- B Κορ. 11,9 Διότι τὴν στέρησίν μου τὴν ικανοποίησαν καὶ τὴν ανεπλήρωσαν με το παραπάνω οἱ ἀδελφοί, ὅταν ἦλθαν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν. Καὶ εἰς κάθε τι ἐπρόσεξα να μὴ σας γίνω βάρος καὶ στο μέλλον το ἴδιο θα προσέξω.
- B Κορ. 11,10 ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμέ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.
- B Κορ. 11,10 Ὑπάρχει μέσα μου ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν σας λέγω πάντοτε. Σας λέγω, λοιπόν, ὅτι αὕτη ἡ καύχησίς μου, που δεν σας ἐγίνα βάρος, δεν θα αποστομωθῇ καὶ δεν θα ἀνακοπῇ ποτέ, ὅσον ἐξαρτάται ἀπὸ ἐμέ, εἰς τα μέρη τῆς Ἀχαΐας.
- B Κορ. 11,11 διατί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; ὁ Θεὸς οἶδεν·
- B Κορ. 11,11 Διατί δεν θα αποστομωθῇ; Μὴπως ἐπειδὴ δεν σας ἀγαπῶ; Ὁ Θεὸς ξεῦρει πόσον σας ἀγαπῶ.
- B Κορ. 11,12 ὃ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς.
- B Κορ. 11,12 Αὐτό δε που κάμνω τώρα, το ὅτι δηλαδὴ κηρύττω αδαπάνως το Ευαγγέλιον, θα το κάνω καὶ στο μέλλον, δια να κόψω κάθε ἀφορμὴν ἐκείνων, που θέλουν να καυχῶνται καὶ ζητοῦν να σας πείσουν ὅτι εὐρίσκονται εἰς ἴσην μοῖραν καὶ στο αὐτό ἐπίπεδον, που εὐρισκόμεθα καὶ ἡμεῖς,

ισχυριζόμενοι ότι παίρνουν χρήματα από σας, διότι το ίδιον τάχα κάμνομεν και ημεῖς.

B Κορ. 11,13 οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.

B Κορ. 11,13 Διότι οἱ τοιοῦτοι κήρυκες εἶναι ψευδαπόστολοι, δόλιοι ἐργάται, οἱ οἱποῖοι υποκρίνονται καὶ παίρνουν τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν, ὥστε νὰ φαίνωνται ὅτι τάχα εἶναι ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ.

B Κορ. 11,14 καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

B Κορ. 11,14 Καὶ αὐτὸ βέβαια δὲν εἶναι παράδοξον· διότι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ σατανᾶς υποκρίνεται καὶ μεταβάλλεται μερικὲς φορές κατὰ τὴν ἐμφάνησιν καὶ συμπεριφορὰν εἰς ἄγγελον φωτός.

B Κορ. 11,15 οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

B Κορ. 11,15 Δὲν εἶναι, λοιπόν, μεγάλο πρᾶγμα, εἴαν καὶ οἱ ὑπηρέται τοῦ σατανᾶ παρυσιάζωνται υποκριτικὰ καὶ συμπεριφέρονται σαν νὰ εἶναι ὑπηρέται δικαιοσύνης. Τὸ κατάντημα ὅμως καὶ τὸ τέλος αὐτῶν θὰ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὰ πονηρὰ τῶν ἔργα.

B Κορ. 11,16 Πάλιν λέγω, μὴ τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μὴ γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα καγὼ μικρὸν τι καυχῇσωμαι.

B Κορ. 11,16 Πάλιν λέγω καὶ ἐπανσαλαμβάνω, ἅς μὴ με νομίση κανεῖς ἀπερίσκεπτον καὶ ἀκριτον. Εἰ δ' ἄλλως καὶ ἂν με θεωρήσετε ὡς ἀπερίσκεπτον, θεωρήσατέ με ἐπὶ τέλους, διὰ νὰ καυχηθῶ καὶ ἐγὼ ολίγον.

B Κορ. 11,17 ὁ λαλῶ οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

B Κορ. 11,17 Αὐτὸ που θὰ σας πῶ διὰ τὸν εαυτὸν μου δὲν το λέγω

σύμφωνα με την εντολήν του Κυρίου, (ο οποίος διέταξε, ότι και αν τηρήσωμεν όλα όσα είπε, πρέπει πάλιν να λέγωμεν ότι είμεθα άχρηστοι δούλοι). Αλλά θα σας ομιλήσω σαν να παραλογίζωμαι, με την βεβαιότητα όμως ότι εις την πραγματικότητα έχω και εγώ λόγους να καυχώμαι.

B Κορ. 11,18 ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχῆσομαι.

B Κορ. 11,18 Αφού άλλωστε πολλοί καυχώνται δια τα σωματικά και κοσμικά προσόντα των, θα καυχηθώ και εγώ.

B Κορ. 11,19 ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες·

B Κορ. 11,19 Διότι γνωρίζω άλλωστε, ότι ευχαρίστως ανέχεσθε στους άφρονas να καυχώνται, αν και είσθε συνετοί και φρόνιμοι.

B Κορ. 11,20 ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει.

B Κορ. 11,20 Και ανέχεσθε πράγματι, εάν κανείς σας υποδουλώνη και σας κάμνη ὄργανα του, εάν κανείς κατατρώγη τα αγαθά σας, εάν κανείς σας παγιδεύη και σας τυλίγη εις τα σχέδιά του, εάν κανείς αλαζονεύεται απέναντί σας και σ*ς θέτη εις κατωτέραν μοίραν, εάν κανείς σας δέρνη στο πρόσωπον.

B Κορ. 11,21 κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν. ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγὼ.

B Κορ. 11,21 Προς εντροπήν και ταπείνωσίν μου το λέγω, σαν να υπήρξαμεν ημεῖς ασθενεῖς και αδύνατοι μεταξύ σας, και δεν μπορούσαμε τάχα να κάμωμεν ὅσα οι ψευδαπόστολοι σας ἔκαμαν. Σας λέγω όμως τούτο· εις οτιδήποτε τολμά να καυχηθῇ κανείς τολμῶ και εγώ-με αφροσύνην το λέγω αυτό.

B Κορ. 11,22 Ἑβραῖοί εἰσι; κἀγὼ· Ἰσραηλῖται εἰσι; κἀγὼ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; κἀγὼ·

B Κορ. 11,22 Είναι Εβραῖοι εκείνοι; Και εγώ είμαι Εβραῖος· είναι Ισραηλίται, απόγονοι του Ισραήλ, δηλαδή του πατριάρχου Ιακώβ; είμαι και εγώ. Καυχώνται ότι είναι απόγονοι του

Αβραάμ; Είμαι και εγώ.

B Κορ. 11,23 διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις·

B Κορ. 11,23 Καυχῶνται ὅτι εἶναι υπηρέται του Χριστοῦ-ομιλῶ σαν παραλογιζόμενος αὐτήν την στιγμήν-εἶμαι ἐγώ παραπάνω ἀπὸ αὐτοὺς διάκονος του Χριστοῦ. Το ἀπέδειξε ὅλη μου ἡ ζωὴ ὡς Αποστόλους του Χριστοῦ. Διότι ἐγώ υπεβλήθην εἰς κόπους περισσοτέρους ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλον· υπέμεινα πληγές ἀναρίθμητες στο σῶμα μου, ἐρρίφθην εἰς τας φυλακάς καὶ ἐμείνα φυκλακισμένος περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον· πολλές φορές ἀντίκρυσα ἐμπρὸς μου τον θάνατον.

B Κορ. 11,24 ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον,

B Κορ. 11,24 Ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους πέντε φορές ἐμαστιγώθην με σαράντα παρὰ μίαν μαστιγώσεις κάθε φοράν.

B Κορ. 11,25 τρίς ἐρράβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρίς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα·

B Κορ. 11,25 Τρεῖς φορές ἐκτυπήθηκα με ράβδους· μια φορά ἐλιθοβολήθηκα· τρεῖς φορές ἐναυάγησα· ἐπὶ ἓνα ἡμερονύκτιον ἐμείνα ναυαγός εἰς την θάλασσαν.

B Κορ. 11,26 ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις·

B Κορ. 11,26 Ἐργάσθηκα διὰ το Εὐαγγέλιον του Κυρίου με κουραστικές καὶ μακρές ὁδοιπορίες πολλές φορές, με κινδύνους ἀπὸ ποτάμια καὶ μάλιστα κατὰ τον χειμῶνα που ἐπλημμύριζαν. Ἀντίκρυσα κινδύνους ἀπὸ ληστές, κινδύνους ἀπὸ τοὺς ὁμοεθνεῖς μου Εβραίους, κινδύνους ἀπὸ ἐθνικούς καὶ εἰδωλολάτρας, κινδύνους μέσας εἰς τας πόλεις, κινδύνους μέσα σε ἐρημες περιοχές, κινδύνους εἰς την θάλασσαν,

κινδύνους εκ μέρους ψευδαδελφών, που υπεκρίνοντο, ότι είναι Χριστιανοί.

B Κορ. 11,27 ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῶ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι·

B Κορ. 11,27 Εξεπλήρωσα μέχρι σήμερα την αποστολήν μου με κόπον και μόχθον, με αγρυπνίες πολλές φορές, με πείναν και δίψαν, με νηστείες και στερήσεις πολλές φορές, με το ψύχος του χειμῶνα και με τα λίγα ρούχα, που είχα για να καλύπτω την γυμνότητά μου.

B Κορ. 11,28 χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

B Κορ. 11,28 Και δια να μη αναφέρω τόσα και τόσα άλλα, με εταλαιπωρούσε και με ἔρριπτε εις στενοχωρίαν η καθημερινή πίεσις και ενόχλησις εχθρῶν και φίλων, ὅπως επίσης και η αγωνιώδης φροντίδα δια τας Εκκλησίας.

B Κορ. 11,29 τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;

B Κορ. 11,29 Ποιὸς Χριστιανὸς ἀσθενεῖ και δεν ἀσθενῶ μαζή του και δεν συμπάσχω και ἐγώ; Ποιὸς σκοντάπτει και πίπτει και δεν καιομαι και ἐγὼ μέσα εις αὐτήν την θλίψιν;

B Κορ. 11,30 εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι.

B Κορ. 11,30 Εὰν ὁμως πρέπει να καυχηθῶ, θα καυχηθῶ δια την ἀσθένειαν και ἀδυναμίαν μου μέσα στους πειρασμούς και τους διωγμούς.

B Κορ. 11,31 ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

B Κορ. 11,31 Ο Θεός και πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, που εἶναι ευλογημένος και δοξασμένος στους αἰῶνας, γνωρίζει ὅτι δεν ψεύδομαι, ἀλλ' ὅτι αὐτά που θα σας πω εἶναι ἀπολύτως ἀληθινά.

B Κορ. 11,32 ἐν Δαμασκῶ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει

- τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων,
B Κορ. 11,32 Εἰς τὴν Δαμασκὸν ὁ διοικητὴς ὁ διωρισμένος ἀπὸ τοῦ βασιλέα Ἀρέταν ἐφρουροῦσε τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, ἐπειδὴ ἠθέλε νὰ με συλλαβῇ·
B Κορ. 11,33 καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
B Κορ. 11,33 καὶ ἀπὸ κάποιο παράθυρο, μέσα εἰς ἓνα καλάθι πλεγμένο με σχοινί με κατέβασαν ἔξω ἀπὸ τὸ τοίχος καὶ ἐξέφυγα ἀπὸ τὰ χέρια του.

B ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 12

- B Κορ. 12,1 Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.
B Κορ. 12,1 Νὰ καυχηθῶ διὰ τόσα καὶ τόσα ἄλλα, πού υπέστην καὶ ἐπραξα διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, δὲν με συμφέρει ἀπὸ πνευματικῆς ἀπόψεως. Θὰ προχωρήσω ὁμῶς εἰς ὁράματα καὶ ἀποκαλύψεις, πού ἔλαβα ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου.
B Κορ. 12,2 οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.
B Κορ. 12,2 Γνωρίζω ἓνα ἄνθρωπον, πού ἐζούσε ἐν Χριστῷ, καὶ ὁ ὁποῖος πρὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν-εἴτε εὐρίσκετο στὸ σῶμα του κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην δὲν γνωρίζω· εἴτε ἦτο ἐκτὸς τοῦ σώματος, δὲν γνωρίζω, ὁ Θεὸς τὸ γνωρίζει-εἶχεν ἀρπαγὴ καὶ ἀναληφθῆναι ἕως τοῦ τρίτου οὐρανοῦ.
B Κορ. 12,3 καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν·
B Κορ. 12,3 Καὶ γνωρίζω, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος-εἴτε με τὸ σῶμα του ἔξω ἀπὸ τὸ σῶμα του, δὲν γνωρίζω, ὁ Θεὸς γνωρίζει-

- B Κορ. 12,4 ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρήτα ῥήματα, ἃ οὐκ ἔξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.
- B Κορ. 12,4 ὅτι ἡρπάγη ἕως στον παράδεισον καὶ ἤκουσε λόγους, τοὺς οὐσίους ἀνθρωπίνῃ γλῶσσα δὲν ἡμπορεῖ νὰ διατυπώσῃ καὶ τοὺς οὐσίους δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον στον ἀνθρωπον νὰ τοὺς εἴπῃ καὶ τοὺς ἀποκαλύψῃ.
- B Κορ. 12,5 ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.
- B Κορ. 12,5 Διὰ τον ἀνθρωπον αὐτόν θα καυχῆθῶ, που τον ἐτίμησε τόσον πολὺ ὁ Θεός. Διὰ τον εὐατόν μου ὁμως δὲν θα καυχῆθῶ, παρὰ μόνον διὰ τὰς ἀσθενείας μου, ὅπως αὐταὶ ἀφάνησαν εἰς τὰς περιόδους των διωγμῶν καὶ των κινδύνων.
- B Κορ. 12,6 ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσῃται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.
- B Κορ. 12,6 Εἰάν ὁμως θελήσω νὰ καυχῆθῶ διὰ τοὺς ἀγῶνας μου καὶ διὰ τὰ ἔργα, τὰ οὐοῖα με την βοήθειαν του Θεοῦ ὑπὲρ του Εὐαγγελίου ἐκάμα, δὲν θα εἶμαι ἄφρων, διότι θα πῶ την ἀλήθειαν. Διστάζω ὁμως καὶ ἀποφεύγω νὰ το πράξω, μήπως τυχόν κανεῖς σχηματίσῃ δι' ἐμὲ ιδέαν ἀνωτέραν, ἀπὸ ο,τι βλέπεις εἰς ἐμὲ ἢ ἀπ' ο,τι ἀκούει ἀπὸ ἐμέ.
- B Κορ. 12,7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.
- B Κορ. 12,7 Καὶ ἐνεκα του πολλοῦ πλήθους των ἀποκαλύψεων, διὰ νὰ μὴ ὑπερηφανεύωμαι, ἐπέτρεψεν ὁ Θεός καὶ μου ἐδόθη σκληρὸ ἀγκάθι στο σῶμα, ἄγγελος δηλαδὴ του σατανά, διὰ νὰ με γρονθοκοπῇ καὶ νὰ με ταλαιπωρῇ, ἀνίατος ἀσθένεια διὰ νὰ μὴ το παρῶ ἐπάνω μου.
- B Κορ. 12,8 ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ·

- B Κορ. 12,8 Δια την θλίψιν και δοκιμασίαν αυτήν τρεις φορές παρεκάλεσα τον Κυριον να μου την απομακρύνη.
- B Κορ. 12,9 καὶ εἴρηκέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ’ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.
- B Κορ. 12,9 Και ο Κυριος μου εἶπε· “σου αρκεί η χάρις μου· διότι η δύναμις μου φαίνεται ολοένα και τελειότερα μέσα εις την ανθρωπίνην αδυναμίαν με τα μεγάλα και θαυμαστά έργα που κατορθώνει”. Με πολύ μεγάλην εσωτερικὴν γλυκύτητα και ευχαρίστησιν θα καυχῶμαι περισσότερο δια τας ασθενείας μου, ὥστε να μένω ἔτσι εις την ταπεινοφροσύνην, δια να κατοικήσῃ εις ἐμέ η δύναμις του Χριστοῦ.
- B Κορ. 12,10 διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατὸς εἰμι.
- B Κορ. 12,10 Δια τοῦτο δοκιμάζω εσωτερικὴν χαράν και ευφροσύνην εις τας ασθενείας, εις τας ὕβρεις, εις τας ἀνάγκας, στους διωγμοὺς, εις τας στενοχωρίας, τας ὁποίας υφίσταμαι και υπομένω δια τον Χριστόν. Διότι ὅταν ευρίσκωμαι ὑπὸ το κράτος αὐτῶν των ασθενειῶν, τότε με την χάριν του Θεοῦ γίνομαι και εἶμαι δυνατός.
- B Κορ. 12,11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος! ὑμεῖς με ἠναγκάσατε. ἐγὼ γὰρ ὥφειλον ὑφ’ ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι.
- B Κορ. 12,11 Εγὶνα ἀνόητος, που ἔχω καυχηθῆ ἔτσι! Ἀλλὰ σεις με αναγκάσατε. Διότι ἐγὼ ἐπρεπε ἀπὸ σας να συσταίνωμαι, και ὄχι ἐγὼ να συσταίνω τον εαυτόν μου εις σας. Επειδὴ, ὅπως και σεις ξέρετε, δεν ἔχω υστερήσει εις τίποτε και δεν ἔχω φανῆ κατώτερος και ἀπὸ τους πλέον επισήμους μεταξὺ των Αποστόλων, αν και ἐγὼ ἀπὸ τον εαυτόν μου δεν εἶμαι τίποτε.

- B Κορ. 12,12 τὰ μὲν σημεία τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι.
- B Κορ. 12,12 Ολα τα γνωρίσματα, που αποδεικνύουν και πιστοποιούν το αξίωμα του Αποστόλου, έχουν πραγματοποιηθῇ μεταξύ σας από ἐμέ με κάθε υπομονήν και με θαύματα, με καταπληκτικά ἔργα και υπερφυσικάς δυνάμεις.
- B Κορ. 12,13 τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.
- B Κορ. 12,13 Διότι τι εἶναι ἐκεῖνο στον οποιόν ἔχετε νικηθῇ και ἔχετε υστερήσει ἀπέναντι των ἄλλων Εκκλησιῶν, παρά μόνον το ὅτι ἐγὼ δεν σας επεβάρυνα με τα ἐξοδα της συντηρήσεώς μου; Εὰν ἐπταισα στοῦτο, συγχωρήσετέ μου αὐτὴν την ἀδικίαν.
- B Κορ. 12,14 Ἴδου τρίτον ἐτοιμῶς ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλὰ ὑμᾶς. οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις.
- B Κορ. 12,14 Ἰδού, τρίτην φοράν τώραν ετοιμάζομαι να ἐλθω πρὸς σας και δεν θα σας επιβαρύνω. Διότι ἐγὼ δεν ζητῶ τα αγαθὰ τα ιδικά σας, ἀλλὰ ζητῶ σας τους ιδίους δια τον Χριστόν. Ἀλλωστε δεν οφείλουν τα τέκνα να θησαυρίζουν δια τους γονεῖς, ἀλλ' οἱ γονεῖς να θησαυρίζουν δια τα τέκνα.
- B Κορ. 12,15 ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἥττον ἀγαπῶμαι.
- B Κορ. 12,15 Εγὼ δε, σαν πατέρας σας που εἰμαι, με ὅλη μου την ευχαρίστησιν θα δαπανήσω για σας χρήματα, ἀλλὰ και θα δαπανηθῶ ολόκληρος δια την σωτηρίαν των ψυχῶν σας. Ἀν και-ας πω αὐτὸ το παράπονον-ἐνῶ ἐγὼ σας αγαπῶ περισσότερο, σεις ολιγώτερον με αγαπάτε.
- B Κορ. 12,16 Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς, ἀλλ' ὑπάρχων

πανοῦργος δόλω ὑμᾶς ἔλαβον.

B Κορ. 12,16 Εστω, ἐγὼ δεν σας επεβάρυνα, ἀλλὰ, ὅπως λέγουν οἱ συκοφάνται μου, ἐπειδὴ εἶμαι πανοῦργος, σας επιασα με δολιότητα και σας ἔφερα με το μέρος μου.

B Κορ. 12,17 μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς;

B Κορ. 12,17 Εἰς Ποῖον ὁμως σημεῖον ἔδειξα αὐτὴν την πανουργίαν και δολιότητά μου; Μηπως με κανένα ἀπὸ ἐκείνους, που σας ἔχω στείλει, σας επήρα πλεονεκτικῶς και με ἀπάτην χρήματα;

B Κορ. 12,18 παρεκάλεσα Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι;

B Κορ. 12,18 Παρεκάλεσα τον Τιτον να σας επισκεφθῇ και μαζή με αὐτόν ἔστειλα και τον ἀδελφόν. Μηπως ο Τιτος σας εξεγέλασε και σας επήρε χρήματα; Δεν επολιτεύθημεν ὅλοι ἀπέναντι σας με το αὐτό φρόνημα και με τον αὐτόν τρόπον; Δεν εβαδίσσαμεν ὅλοι εἰς τα ἴδια ἴχνη;

B Κορ. 12,19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

B Κορ. 12,19 Μηπως πάλιν νομίζετε, ὅτι ἀπολογούμεθα ἐνώπιόν σας; Οχι, ἀλλ' ομολοῦμεν ἐνώπιον του Θεοῦ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Οσα δε λέγομεν και πράττομεν, ἀγαπητοί, τα κάμνουν χάριν της ἰδικῆς σας πνευματικῆς προόδου.

B Κορ. 12,20 φοβοῦμαι γὰρ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἷους θέλω εὕρω ὑμᾶς, κάγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε, μήπως ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθειῖαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι,

B Κορ. 12,20 Διότι φοβούμαι, μήπως ὅταν ἐλθῶ δεν σας εὕρω, ὁποίους θέλω να σας εὕρω, και ἐγὼ ευρεθῶ ἀπέναντι σας ἔτσι που και σεις δεν θέλετε. Φοβούμαι μήπως εὕρω μεταξύ σας

έριδας, φθόνους, θυμούς, φιλονεικίας και φατριασμούς, κατακρίσεις εναντίον αλλήλων, ψυθυρισμούς εις βάρος των άλλων, αλαζονείας και αποκαταστασίας.

B Κορ. 12,21 μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεὸς μου πρὸς ὑμᾶς καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἧ ἔπραξαν.

B Κορ. 12,21 Φοβούμαι μήπως, ὅταν πάλιν ἐλθῶ πρὸς σας, με ταπεινώσῃ ὁ Θεός, ὅπως καὶ προηγουμένως, καὶ πενθήσω δια πολλοὺς ἀπὸ ἐκείνους, που πιθανόν νὰ ἔχουν αμαρτήσῃ πρὸς τῆς νέας μου αὐτῆς ἐπισκέψεως καὶ δὲν ἔχουν μετανοήσῃ δια τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ τὴν πορνείαν καὶ τὴν ἀσελγείαν, που διέπραξαν.

B ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 13

B Κορ. 13,1 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα·

B Κορ. 13,1 Δια τρίτην τώρα φοράν ἔρχομαι πρὸς σας. Ἡ Γραφή λέγει, ὅτι “εἰς τὴν μαρτυρίαν δύο μαρτύρων καὶ τριῶν θα σταθῇ καὶ θα εἶναι ἐγκυρὸς κάθε λόγος”. (Καὶ αὐτὰ τὰ τρία μου ταξίδια ἔχουν θέσιν τριῶν μαρτύρων).

B Κορ. 13,2 προείρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι,

B Κορ. 13,2 Σας το ἔχω παραγγεῖλει, σας το λέγω ἐκ τῶν προτέρων καὶ τώρα. Σας το προείπα αυτοπροσώπως τὴν δευτέραν φοράν καὶ τώρα που εἶμαι ἀπὼν σας το λέγω καὶ γράφω πρὸς ἐκείνους που εἶχαν αμαρτήσῃ προηγουμένως καὶ εἶχαν δεχθῇ ἐλέγχους ἀπὸ ἐμέ, ὅπως ἐπίσης καὶ εἰς ὅλους, που ἐν τῷ μεταξύ πιθανόν νὰ παρεσύρθησαν εἰς τὴν αμαρτίαν καὶ

μένουν εις αὐτήν, ὅτι εἰάν ξαναέλθω δεν θα διστάσω και δεν θα λυπηθῶ κανένα,

B Κορ. 13,3 ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν.

B Κορ. 13,3 ἐπειδὴ και σεις ζητεῖτε να πάρετε ἀποδείξιν εκ μέρους του Χριστοῦ, ο οποίος μένει ἐντος μου και λαλεῖ με το στόμα μου και ο οποίος εις σας δεν ἔχει φανὴ ασθενῆς, ἀλλὰ πολὺ δυνατός με τα χαρίσματα και τα δῶρα και τα θαύματα, που ἔχει κάμει μεταξὺ σας δια μέσου ημῶν των Αποστόλων.

B Κορ. 13,4 καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησομεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

B Κορ. 13,4 Διότι και αν κατὰ την ασθενὴ ἀνθρωπίνην του φύσιν ἐπάθε και εσταυρώθη, εν τούτοις ζῇ και δίδει ζωὴν εκ της δυνάμεως του Θεοῦ, ως Θεός που εἶναι και αὐτός. Διότι και ημεῖς οἱ ἴδιοι εἴμεθα ἀσθενεῖς ἐφ' ὅσον εν τῷ ονόματί του διωκόμεθα, ὅπως ἐδιώχθη και αὐτός, ἀλλὰ θα ζήσωμεν μαζὴ με αὐτόν ἀπὸ την δύναμιν του Θεοῦ, την ὁποίαν θα γνωρίσετε και σεις.

B Κορ. 13,5 Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν; εἰ μή τι ἀδόκιμοί ἐστε.

B Κορ. 13,5 Να ἐξετάζετε, λοιπόν, τους εαυτοὺς σας, εἰάν εἰσθε και μένετε εις την ἀληθινὴν και ζωντανὴν πίστιν· να δοκιμάζετε συνεχῶς τους εαυτοὺς σας. Η δεν γνωρίζετε τους εαυτοὺς σας, ὅτι ο Ἰησοὺς Χριστὸς εἶναι ἐντος υμῶν; Εκτός εἰάν εἰσθε ἀκατάρτιστοι εις την κατὰ Χριστόν ζωὴν.

B Κορ. 13,6 ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμέν ἀδόκιμοι.

B Κορ. 13,6 Ελπίζω ὁμως ὅτι θα γνωρίσετε-και θα σας δοθοὺν προς τούτο ευκαιρίαι ὅταν ἐλθωμεν-ὅτι ημεῖς δεν εἴμεθα ἀκατάρτιστοι και ἀξιοὶ ἀποδοκιμασίας.

B Κορ. 13,7 εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν

μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς
τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν.

B Κορ. 13,7 Εὐχομαι δε και παρακαλῶ τον Θεόν να μη παρασυρθῆτε και πράξετε σεις κανένα κακόν. Οχι διότι θέλω να φανώμεν ημεῖς οι Απόστολοι δόκιμοι ως έχοντες αρετήν και εξουσίαν από τον Θεόν, ἀλλά θέλω σεις να κάμνετε το καλόν, ημεῖς δε να φανώμεν ἔτσι, ως εἰάν δεν ἔχωμεν καμμίαν εξουσίαν, ως εἰάν εἶναι ἀχρηστος η εξουσία, μας να τιμωροῦμεν τους πταίοντας.

B Κορ. 13,8 οὐ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

B Κορ. 13,8 Και πράγματι δεν ημπορούμεν τίποτε και δεν ἔχομεν το δικαίωμα να κάμνωμεν χρήσιν της εξουσίας μας εναντίον εκείνων που ζουν σύμφωνα με την ἀλήθειαν του Θεοῦ, ἀλλά εναντίον εκείνων που την καταπατοῦν, δια να τους παιδαγωγῇσωμεν εἰς την μετάνοιαν.

B Κορ. 13,9 χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.

B Κορ. 13,9 Διότι χαίρομεν, ὅταν ημεῖς μεν φαινώμεθα ασθενεῖς και χωρὶς εξουσίαν, σεις δε εἰσθε ἐνάρετοι και δυνατοί. Αυτό δε και εὐχόμενος τον καταρτισμόν σας εἰς την κατὰ Χριστὸν ζωὴν.

B Κορ. 13,10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.

B Κορ. 13,10 Δια τοῦτο τώρα που εἶμαι ἀπὼν σας γράφω αὐτά, ὥστε ὅταν θα εἶμαι παρὼν μεταξύ σας, να μη χρησιμοποιήσω ἀπότομον τρόπον, σύμφωνα με το δικαίωμα και την δύναμιν που μου ἔδωκεν ὁ Κύριος, δια να καταρτίζω και οἰκοδομῶ και ὄχι να κρημνίζω.

B Κορ. 13,11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης

καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

B Κορ. 13,11

Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρηγορεῖσθε καὶ ενθαρρύνεσθε, ἔχετε τὸ αὐτὸ φρόνημα, εἰρηνεύετε με τὸν εαυτὸν σας καὶ με τοὺς ἄλλους καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης θὰ εἶναι μαζὴ σας.

B Κορ. 13,12

Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁγίῳ φιλήματι. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

B Κορ. 13,12

Χαιρετήσατε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον με ἐγκάρδιον καὶ ἅγιον φίλημα. Σας χαιρετοῦν ὅλοι οἱ ἐδῶ Χριστιανοί.

B Κορ. 13,13

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

B Κορ. 13,13

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ μετάδοσις ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τῶν δωρεῶν του, ὥστε νὰ συμμετέχετε εἰς αὐτάς καὶ εἰς Αὐτό, ας εἶναι πάντοτε μαζὴ σας. Ἀμήν.